

Is de Kinderdoop Bijbels?

Advies

Voordat u gaat lezen, bid God of Hij uw verstand verlicht en uw hart opent voor Zijn Woord.

Lees aandachtig en onbevooroordeeld en toets of hetgeen u leest in overeenstemming is met **de Bijbel**.

Bestudeer de genoemde teksten en onderzoek of ze in overeenstemming zijn met wat u over de doop leerde.

Uw eerste reactie, zal er een van weerstand en verzet zijn.

Als u vele jaren lang, misschien wel een halve eeuw of langer, bekend bent met de traditionele uitleg, dan kost het tijd om van de traditie los te komen.

Calvinisten, die graag en veelvuldig verwijzen naar wat Calvijn, Luther e.a. geschreven hebben.

Verwijs ik graag naar hoofdstuk 25.

Hebt u opmerkingen, vragen of kritiek, geef ze dan a.u.b. door aan degene van wie u deze studie hebt ontvangen.

Alleen de Bijbel en geen enkel ander geschrift of werk van wie dan ook is geschikt om wat u leest te toetsen.

2 Tim.3:16

Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is;

Inhoudsopgave

1.	Inleiding	4
2.	De dooppraktijk in de geschiedenis van de kerk.....	4
3.	De doop in de gereformeerde leer	6
4.	Verschillende opvattingen over de doop	7
5.	Wat zegt de Bijbel over de kinderdoop?	7
6.	De gevolgen van de kinder-zuigelingendoop.	8
7.	Is er een Bijbelse grond voor de kinderdoop/bespreukeling?.....	8
8.	Welke vorm van dopen leert de Bijbel?	11
9.	Kinderdoop/bespreukeling en Geloofsdoop	12
10.	De kinderdoop/bespreukeling	13
11.	Wie mag gedoopt worden?	15
12.	Hoe belangrijk is de doop?	16
13.	De betekenis die de Bijbel toekent aan de doop	18
14.	Wie is tot dopen bevoegd?.....	19
15.	Zondag 27 van de Heidelbergse Catechismus	20
16.	Artikel 34 van de Nederlandse geloofsbelijdenis	21
17.	Artikel 15. van de Nederlandse geloofsbelijdenis.....	22
18.	Het doopformulier	24
19.	Doopformule	30
20.	Geheiligd in Christus.....	30
20.	Huisteksten” in het NT	30
21.	De besnijdenis	33
22.	De doop in plaats van de besnijdenis	36
23.	Bijbelse doop – Geloofsdoop.....	37
24.	Waarom dopen door onderdompeling?	38
25.	Wat zeggen o.a. Luther, Calvijn, Zwingli, Spurgeon en Philpot ?	40
26.	Kinderdoop en kinderen aan het avondmaal.....	41
27.	Verbonden.....	41
28.	Vervangingsleer (VL).....	43
29.	Wat leert de kerk.....	44
30.	Samenvatting van de dooppraktijk in het NT	45
31.	Vragen	47

1. Inleiding

Onze persoonlijke kijk op het leven wordt doorgaans beïnvloed door de vooroordelen die vaak al in onze prilste jeugd ontstonden. Dit geldt vooral als het over religie gaat, de christelijke- joodse- en islamitische godsdienst, of welke andere religie dan ook.

Vanwege deze vooroordelen is het daarom logisch dat u er moeite mee kunt hebben deze studie objectief te lezen.

Zij die het traditionele christendom aanhangen, houden zich gewoonlijk vast aan het geloof dat zij van hun ouders hebben meegekregen.

Maar wie heeft ooit serieus onderzocht wat zijn ouders hem vertelden?

Veel mensen hebben nooit nagedacht over waarom zij geloven wat zij geloven, waarom zij de tradities/gewoonten volgen die zij volgen, of waar die traditie op gebaseerd is.

We groeiden op zonder er ook maar één vraag over te stellen.

We geloven het, nemen het aan als iets vanzelfsprekends.

Over het algemeen gaan kinderen, die zijn grootgebracht in een Reformatorisch gezin, later gewoonlijk in hetzelfde Reformatorische geloof verder. Zeker, er zijn uitzonderingen; vooral tegenwoordig is het niet meer vanzelfsprekend dat de kinderen in de lijn van de ouders voortgaan. Datzelfde geldt ook voor joodse- en evangelische-gezinnen.

2. De doopraktijk in de geschiedenis van de kerk

In het vroegchristelijke geschrift de Didache, ook wel aangeduid als Leer van de twaalf apostelen, dat waarschijnlijk stamt uit de eerste helft van de 2e eeuw n. C, wordt een beeld van de christelijke doop gegeven in de periode aansluitend op het nieuwtestamentische tijdvak. Het boekje wordt wel een doopcatechese genoemd. De dopeling werd voorafgaand aan de doop onderwezen.

Deze doopcatechese was niet gericht op bepaalde geloofsvoorstellingen, maar op het gedrag van de dopeling die onderwezen werd in het onderhouden van Gods geboden. De gedragsvoorschriften in de Didache zijn zowel aan de evangeliën als aan de Tenach (Joodse Bijbel) ontleend.

Vervolgens werd de doop voltrokken door onderdompeling. We zien hier dat de christelijke doop aan het begin van de 2e eeuw n. C. nog sterk lijkt op de proselitendoop van het Jodendom.

De hele betekenis van het geschrift is die van een doop die voltrokken werd aan volwassenen.

Dan rijst de vraag, waar komt de kinderdoop vandaan?

Dat de kinderdoop minder vanzelfsprekend is dan Origenes en Hippolytus willen doen geloven, blijkt uit het volgende.

Halverwege de 3e eeuw n. C. ontstaat er een discussie over de dag waarop zuigelingen gedoopt moeten worden: de eerste dag ná hun geboorte, of de achtste naar analogie van de besnijdenis.

Cyprianus, bisschop van Carthago (ca. 215-258 CJ), dringt aan op dopen vóór de achtste dag, omdat: "aan geen enkel mens, en geen ogenblik de barmhartigheid (misericordia) en de genade van God (gratia dei) onthouden mogen worden, waarvan de bediening aan de Kerk, en haar alleen, is toevertrouwd.

In het jaar 70 n. C. werd Jeruzalem door de Romeinse legioenen verwoest.

De christelijke gemeenschap was even daarvoor naar het Over-Jordaanse gevlucht.

Ze gingen wonen in het stadje Pella. Bij opgravingen heeft men resten van zeer oude kerken gevonden uit de eerste eeuwen. Deze resten bestaan hoofdzakelijk uit ruïnes en vloeren.

Ook werd er een groot doopvont gevonden, dat bedoeld was voor doop door onderdompeling.

Gedurende de eerste eeuwen fungeerde de doop als belijdenisdoop.

Vóór iemand gedoopt werd legde hij een getuigenis af.

Deze belijdenissen gaven vaak in het kort de inhoud van het geloof weer.

Tertullianus (165-220) gebruikte als eerste het woord sacrament, als aanduiding van doop en avondmaal. Daarmee kwam er een nieuw aspect van de doopbediening bij.

Zo was in de derde eeuw de doop niet slechts een belijdenis van de omkeer, die er in het leven van een gelovige had plaatsgevonden. Ze was niet langer een verwijzing naar hetgeen gebeurd was, nl. het sterven en de opstanding van Jezus Christus, maar de doop kreeg ook betekenis als ritueel.

Er zou iets gebeuren op het moment van de doopbediening zelf.

Er ontstonden extra toevoegingen.

Zo vond er een duiveluitbanning plaats vóórafgaande aan de doop.

Men koos bepaalde tijden uit om te dopen, b.v. de paasnacht.

Ook werd er vaak gedacht dat door het ontvangen van de doop de zonden, die tot dat moment waren bedreven, werden vergeven.

Dit was dan weer aanleiding om de doop zo lang mogelijk uit te stellen.

Om die reden liet keizer Constantijn, de eerste christelijke keizer, zich pas kort voor zijn dood dopen.

Het dopen van zuigelingen werd voor het eerst vermeld door Tertullianus. **Hij wees de kinderdoop af.**

Het duurde tot ongeveer het jaar 500 n C, voordat de zuigelingendoop algemeen werd.

Het dopen door middel van besprenkeling was in eerste instantie een noodoplossing.

Zieke mensen, die niet ondergedompeld konden worden, werden overgoten of besprenkeld met water.

Dit werd later, toen de zuigelingendoop zich doorzette, in de westerse wereld de algemene doopraktijk.

In de donkere middeleeuwen betekende de doop: inlijving in de kerk.

Dat hebben de Saksen ondervonden. Ze werden met het zwaard bekeerd door Karel de Grote.

Ze konden kiezen tussen de dood of de doop.

Voor diezelfde keuze werden ook de Joden (maranen) in Spanje geplaatst.

Een kruistocht begon vaak met een Jodenvervolging. Zo kozen er zo'n 600 Joden, die hun toevlucht in het paleis van de bisschop van Mainz hadden gezocht, voor de dood in plaats van de doop.

De doopleer in de RK-kerk van rond het jaar 1500 hield in dat een kind wedergeboren werd door de bediening van de doop. Daarom moest de doop ook zo snel mogelijk na de geboorte plaatsvinden.

Als de ongedoopte zuigeling stierf ging hij/zij verloren.

Er was nog wel zo veel kennis van de Bijbel overgebleven, dat men wist dat geloof een voorwaarde voor de doop is. Hoe werd dat opgelost?

Daarvoor had men peetouders. Die gaven antwoord in naam van het kind.

Zij zwoeren de duivel af en beloofden godvruchtig te leven.

Dit hele gebeuren treft men nu nog aan in de RK-kerk, de Lutherse kerk en de Anglicaanse kerk.

De reformatie heeft veel dingen ten goede gekeerd. Wat betreft de doop ging Calvijn verder dan Luther.

Inhoudelijk veranderde de doopleer. De afwassing der zonden en het mogen wandelen in nieuwheid des levens kregen de nadruk. Echter, de kerkopvatting bij Calvijn ging in de richting van een staatskerk.

Dat was niet verwonderlijk, zo vlak ná de middeleeuwen. In Genève was de Gereformeerde kerk de staatskerk. Alle burgers moesten een eed van trouw aan de belijdenis afleggen.

Lang heeft Calvijn gehoopt dat de Gereformeerde kerk ook staatskerk in Frankrijk zou worden.

In een staatskerk past niet de doop ná bekering, wel de kinderdoop. Qua leer en ceremonie werd er wat betreft de doop, evenals bij het Heilig Avondmaal, afgerekend met veel middeleeuwse magie.

Met de middeleeuwse traditie om kinderen te dopen werd helaas niet gebroken.

Men wilde blijkbaar geen chaotische toestanden, zoals zich die voordeden bij de wederdopers.

Om het dopen van zuigelingen Bijbels te onderbouwen viel men o.a terug op het oude verbond.

Dat begon reeds bij Zwingli in Zürich.

Bucer in Straatsburg kwam met de stelling, dat de doop in de plaats van de besnijdenis gekomen is.

Calvijn heeft deze stelling overgenomen in zijn Institutie en zo kwam deze leer in onze Nederlandse belijdenisgeschriften terecht.

Deze opvatting van het verbond is nog maar ca. 450 jaar oud.

De wederdopers uit de begintijd van de reformatie zijn zeer wreed vervolgd. Verreweg de meeste martelaren in de Nederlandse gewesten waren wederdopers. Na 1600 zijn ze een (gedwongen) teruggetrokken leven gaan leiden. In hun kerken werden volwassenen na hun belijdenis gedoopt door besprenkeling. In Engeland kwamen rond 1650 al baptistenkerken voor.

Er werd gedoopt door middel van onderdompeling. Zo was b.v. John Bunyan, de schrijver van het boek "De Christenreis", baptist. Een andere bekende baptist in Engeland was Spurgeon.

Hij groeide op in de Presbyteriaanse kerk, maar hij liet zich na zijn bekering op bijna 16-jarige leeftijd dopen.

In Nederland is het overgrote deel van de kerken die voortkomen uit de reformatie, voorstander van de kinderdoop.

Eigenlijk is er in ons land nog nooit een diepgaande discussie gevoerd over de geloofsdoop of kinderdoop. In onze eeuw is er wel een andere discussie geweest, die totaal uit de hand gelopen is.

Abraham Kuyper heeft een poging ondernomen om de twee reeds eerder genoemde betekenissen van de doop, die er in de tijd van Calvijn aan gegeven waren, met elkaar te verzoenen. Het kernpunt van de discussie was: in hoeverre is er sprake van geloof in de zuigeling? Abraham Kuyper vond, dat je ervan uit

moest gaan dat het kind van gelovige ouders bij het verbond hoorde en vóór tijdens of ná de doop een wedergeboorte meemaakte: de veronderstelde wedergeboorte.

De wet der liefde zou dat gebieden.

Bleek het kind, bij het ouder worden, uiteindelijk het geloof af te wijzen, dan had de kerk toch zijn plicht gedaan.

Een minderheid vond dit een onheilig omgaan met Gods dingen. Je kunt niet handelen met Gods heilige dingen op grond van een veronderstelling. Zij kwamen tot een andere oplossing.

Het zegel des verbonds werd niet gehangen aan iets dat verondersteld werd in het kind, maar het verbond zelf werd verzegeld tijdens de doopbediening. Alle kinderen, zonder uitzondering, zouden bij het verbond horen. Door de doop kregen ze een belofte en een eis mee. De belofte van de genade door Jezus Christus en de eis om tot bekering te komen. Zou dat niet gebeuren, dan zou hen de verbondswraak treffen.

Bij deze hele discussie lag het zwaartepunt alleen maar bij die tweede tijdens de reformatie ontstane betekenis van de doop: **het verbondsteken**.

De volgende conclusies kunnen getrokken worden uit dit overzicht.

Omstreeks 200 n.Chr. wordt er voor het eerst melding gemaakt van zuigelingendoop.

Het argument voor de kinderdoop, t.w. het dopen van hem en zijn gehele huis, waarbij dan ook kinderen gedoopt zouden zijn, was al niet te verdedigen op grond van de teksten in het Nieuwe Testament.

Het wordt definitief onaannemelijk door de feiten van de dooppraktijk tijdens de eerste paar eeuwen.

De kinderdoop blijkt een typisch middeleeuwse ceremonie te zijn van vóór de middeleeuwen van 500 n.Chr. tot 1500 n. Chr. Ze was omgeven met magie, evenals het misoffer.

Met het misoffer is rigoureus aferekend door Calvijn.

Wat betreft de doop verwierp hij de wedergeboorte door middel van de doop.

In plaats daarvan werd er over de doop gesproken als teken van de afwassing der zonden en het wandelen in nieuwheid des levens. Er werd echter iets aan de doopleer toegevoegd.

Het zou ook een teken van het verbond zijn.

Hierdoor kreeg de doop een dubbele betekenis, de zuigelingendoop kon gehandhaafd blijven en zo is het protestantisme met een restant van de middeleeuwse praktijk blijven zitten.

3. De doop in de gereformeerde leer

De grondslag voor de kinderdoop/besprekingsdoop in de gereformeerde leer is:

- de Heidelbergse Catechismus,
- de Nederlandse Geloofsbelijdenis,
- het doopformulier

Wat wordt ons geleerd over de doop in deze drie geschriften?

In de Heidelbergse Catechismus gaan vr. en antw. 69, 70, 71, 72 en 73 over het feit dat de doop een teken en zegel is van de afwassing der zonden en de vernieuwing door de Heilige Geest.

Het is een verwijzing naar Romeinen 6.

Dat thema beheerst ook bijna tweederde deel van het doopformulier.

In vr. en antw. 74 wordt de doop een teken van het verbond genoemd.

Ook het doopformulier spreekt in het laatste gedeelte over het verbond.

In de Nederlandse Geloofsbelijdenis (Art. 34) zijn eveneens beide elementen te vinden.

Daar valt ook de meeste nadruk op de afwassing der zonden en de werking van de Heilige Geest in de wedergeboorte.

We zien dat er in de gereformeerde leer aan de doop twee betekenissen worden toegekend:

1. Een beeld van de afwassing der zonden met daarbij een vernieuwing door de Heilige Geest.
2. Een teken van het verbond.

Door deze twee genoemde betekenissen is de doop niet een eenduidig symbool.

De eerste betekenis verwijst ondubbelzinnig naar het kruis van Golgotha.

Jezus Christus is voor onze zonden gestorven.

Wij zijn met Hem gestorven en opgestaan in een nieuw leven.

Deze betekenis heeft inhoud voor mensen, die een bewuste bekering hebben meegemaakt.

Als we vr. en antw. 69 tot en met 73 lezen en de eerste helft van het doopformulier, dan valt ons op dat dit als het ware geschreven is voor volwassen dopelingen. Voor hen is de doop een troost.

Jezus Christus is werkelijk voor hun zonden gestorven. Ze mogen in nieuwheid des levens wandelen.

De tweede betekenis, de doop als teken van het verbond, kan ook gelden voor zuigelingen.

Hierin ligt een tegenstrijdigheid.

De eerste betekenis, de afwassing der zonden en de vernieuwing door de Heilige Geest, veronderstelt dat de dopeling een bewust levend persoon is.

De tweede betekenis, de doop als verbondsteken, ziet de dopeling als iemand, die op grond van zijn geboorte uit christelijke ouders deel heeft aan het verbond en zo recht heeft op de doop.

Deze twee betekenissen, die aan het ene sacrament van de doop gegeven zijn, zijn onverenigbaar.

Wie zich op de eerste betekenis richt, kan aan de kinderdoop geen troost ontleen, omdat hij die niet bewust heeft meegemaakt, terwijl dit sacrament ons juist tot vertroosting gegeven is.

Wie zich op de tweede betekenis, het teken van het verbond richt, laat geen ruimte meer over voor de eerste betekenis. Immers, welke voorstelling moeten we ons maken van het afwassen der zonden en het wandelen in nieuweheid des levens bij een zuigeling, die nog niet kan lopen en praten?

De gereformeerde doopleer wijst zo in twee verschillende richtingen.

In de praktijk komt het er op neer, dat men bij de kinderdoop alleen aan die tweede betekenis is gaan denken.

4. Verschillende opvattingen over de doop

Al sinds het begin van de derde eeuw vinden we in het "christendom" oneindig veel afwijkingen omtrent de doop.

Wanneer en waardoor ontstonden dergelijke verschillende opvattingen over de doop in de kerk?

Welke belangrijke kwesties zijn er, die van invloed waren op de vrede en de bloei van de kerk.

Niets bezit Goddelijk gezag wat, in theorie of praktijk, is ingevoerd ná de dagen van de apostelen.

Wat zij (de apostelen) leerden of instelden hadden zij bij ingeving ontvangen.

Zodat niets, dat afwijkt van de instelling van Christus of de praktijk van Zijn apostelen, de naam van "Christelijke doop" verdient.

Elke afwijking verandert de zaak zelf, en maakt ze tot een andere doop, zodat wij dan ook in de loop van de geschiedenis verschillende uitvoeringsvormen en inhoud van de doop aantreffen.

Gedurende meer dan zestienhonderd jaar is de strijd met grote beslistheid en door bekwame theologen van beide zijden gevoerd.

Geen strijd heeft zó lang in de kerk aangehouden en is met zulk een vertrouwen van de waarheid aan eigen kant te hebben, door beide partijen gevoerd.

Omdat in de Schrift geen uitdrukkelijke melding van de kinderdoop gemaakt wordt, denken de tegenstanders, dat hun stelling onneembaar is.

Terwijl de voorstanders even vast geloven, dat uit sommige welbekende teksten afgeleid kan/mag worden dat de kinderdoop in de dagen van de apostelen werd toegepast.

Het geloof kan uitsluitend gefundeerd zijn op het Woord van God, dat in Goddelijke zaken uitsluitend kracht van bewijs heeft.

5. Wat zegt de Bijbel over de kinderdoop?

Niets

6. De gevolgen van de kinder-zuigelingendoop.

In de Gereformeerde leer acht men zich verplicht de kinderen van gelovige ouders te dopen, omdat ze hier recht op zouden hebben vanwege hun lid zijn van de gemeente van Jezus Christus.

Maar wat is nu precies de inhoud van dat lid zijn van de gemeente?

Wat is de meerwaarde van het gedoopt zijn als kind?

Het blijkt erg moeilijk te zijn deze vraag te beantwoorden.

Toch wordt deze vraag, zeker in deze tijd van kerkverlating, steeds indringender.

De “bevindelijken” belijden dat alle kinderen tot het verbond behoren.

Daarom dienen ze gedoopt te worden. De doop redt hen niet.

Dat gebeurt door het bloed van Jezus Christus.

- De bekering dient op een bepaalde wijze te geschieden. De gelovige wordt op een krachtdadige wijze geroepen.
- Het actieve handelen ligt geheel aan Gods kant.
- De mens is slechts passief.
- Het aantal geroepen is maar zeer klein.
- Slechts een kleine groep heeft het recht om aan het avondmaal te gaan.
- Een ieder die niet geroepen wordt, gaat voor eeuwig verloren.
- Dat is het merendeel.
- Toch horen ze wel bij het verbond.

Om één en ander met elkaar te rijmen is men tot de stelling gekomen, dat er twee verbonden zijn.

Men kan tot het uitwendig verbond behoren. Dan is men onbekeerd, maar men gaat wel naar de kerk.

Wordt/is men bekeerd, dan gaat men tot het inwendig verbond behoren.

Dat heeft als consequentie dat de prediking bij de “bevindelijken” wel gedoemd is voor het grootste gedeelte nutteloos te zijn. Dit wordt gerechtvaardigd door te zeggen dat er twee soorten prediking zijn: voorwerpelijke en onderwerpelijke.

De voorwerpelijke voor de leden van het uitwendig verbond: de kern van deze prediking is slechts verstandelijke, begripsmatige kennis van het evangelie.

En de onderwerpelijke voor de leden van het inwendig verbond: hier zou het over een persoonlijk kennen van de Heiland gaan.

Bent u er nog?

In deze visie bestaan er drie groepen mensen: ongelovigen, onbekeerde kerkleden en bekeerde kerkleden.

De conclusie is dat deze driedeling veroorzaakt wordt door de praktijk van de kinderdoop..

Immers, door de doop is men reeds van kindsaf (doop)lid van de kerk. Het gevolg is dat de bekering een dermate mystieke gebeurtenis wordt, dat ze voor een doorsnee mens niet lijkt weggelegd.

Men lijkt geestelijk verlamd te zijn. Vandaar het geringe aantal bekeerden.

In sommige Gereformeerde kerken belijdt men dat bij de doop het verbond aan de kinderen der gelovigen verzegeld wordt. Dit verbond houdt een belofte en een eis in. De belofte is, dat Jezus Christus ook voor dit kind gestorven is. De eis is, dat deze kinderen deze belofte in hun latere leven aannemen.

Doen ze dat niet, dan treft hen als bondsbrekers later een zwaarder oordeel.

7. Is er een Bijbelse grond voor de kinderdoop/bespreuking?

Geleerde theologen schrijven dikke boeken om de kinderdoop te rechtvaardigen, terwijl de Bijbel er geen woord over zegt.

“Een bevel om kinderen te dopen vindt men nergens in de Bijbel, dit begon pas in de tweede en derde eeuw.” cit. dr. Karl Barth.

Een Christelijk Gereformeerde predikant reageerde hierop: “ja, maar Karl Barth heeft bij mij niet zoveel krediet”, “nou dat kan zijn, maar geeft u dan maar aan waar de Bijbelteksten staan.”

Ik wacht nog steeds!

In het NT vinden we geen argumenten voor het dopen van zuigelingen.

De kerkvader Tertullianus (165-220 n. Chr.) verzette zich in de 3^e eeuw tegen de kinderdoop.

Hij verklaart: "Zij, die de doop bedienen moeten weten, dat de doop niet voorbarig behoort toegepast te worden ... Daarom is, naar een ieders toestand, geneigdheid en ouderdom, het uitstellen van de doop nuttiger te achten, vooral als het om jonge kinderen gaat.

Want welke noodzakelijkheid is er om de doopouders in gevaar te brengen, daar zij óf in gebreke blijven hun gelofte te vervullen door de dood, óf teleurgesteld kunnen worden, wanneer het kind blijf geeft van een boze geaardheid".

In de vroeg christelijke kerk zijn tot aan de tijd van Irenaeus (eind 2^e eeuw CJ) geen aanwijzingen te vinden voor de instelling of de praktijk van de kinderdoop/bespreukeling.

Noch in het Nieuwe Testament, noch in de christelijke geschriften uit de eerste helft van de 2^e eeuw n.Chr. zijn mededelingen over de doop van kinderen gedaan.

Pas in het begin van de 3^e eeuw n. Chr. komt de doop van kinderen voor het eerst in de christelijke literatuur voor.

Origenes¹ van Alexandrië (eerste helft 3e eeuw n. C) stelt dan dat het daarbij gaat om een apostolische traditie.

Ook Hippolytus van Rome formuleerde na 215 n. C een kerkorde om apostolische tradities vast te leggen.

Luther schrijft:

“Het kan uit de Heilige Schrift niet bewezen worden, dat de kinderdoop door Christus is ingesteld of door de eerste christenen ná de Apostelen gepraktiseerd werd.” Citaat uit het boekje

“Leert de Bijbel een doop der gelovigen of de bespreukeling der zuigelingen?”

(1919, J. van de Gevel).

De kinderdoop werd voor het eerst pas enkele generaties ná de apostelen toegepast.

In de tijd dat men zuigelingen begon te dopen (het werd pas op grote schaal toegepast toen keizer Constantijn het christendom als staatsgodsdienst van het Romeinse Rijk invoerde), vond er een algehele verschuiving binnen de kerk plaats.

De kinderdoop zoals we die vandaag kennen, lijkt nog het meest op het "doopritueel" van de Romeinen. Daarbij werden pasgeboren meisjes op de achtste dag ná de geboorte gereinigd en pasgeboren jongetjes op de negende dag. Het was een plechtige gebeurtenis waarbij de hele familie aanwezig was. Een van de oudere vrouwen in de familie voerde het reinigingsritueel uit door het voorhoofd en de lippen van de baby in te wrijven met speeksel en het kind te zegenen met goede wensen.

De kinderdoop/bespreukeling is dus gestoeld op een vroegchristelijke traditie.

Een predikant zei eens: “ De kinderdoop is zo vanzelfsprekend, dat God het niet nodig achtte hierover één woord in de Bijbel te laten opschrijven”.

(hiermee erkent hij dat er geen aanwijzingen over de kinderdoop in de Bijbel staan)

Of zoals een andere predikant zei: “Ik wil er niet eens over praten”

Als u deze studie gelezen hebt zult u begrijpen waarom die predikant er niet over wil praten.

Dr. Korteweg zegt in een artikel in het RD van vrijdag 2 okt. 2009:

"Uit de schrift blijkt nergens dat kleine kinderen **niet** gedoopt mogen worden"

Hierop geven we twee antwoorden:

- Uit de schrift blijkt nergens dat kleine kinderen **wel** gedoopt mogen/moeten worden.
- Het staat wel degelijk in de Bijbel dat zuigelingen **niet** gedoopt mogen worden

In Hand.8 :37 lezen we:

*En Filippus zeide: **Indien** gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd. En hij, antwoordende, zeide:*

*Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is. **Indien**, dat wijst op een voorwaarde.*

Dus als de dopeling niet gelooft, dan is het niet geoorloofd.

Kinderen/zuigelingen kunnen nog niet geloven, dus is het niet geoorloofd.

Alle teksten over de doop hebben betrekking op volwassenen, die ná geloof en bekering gedoopt werden door onderdompeling.

We kunnen als zuigeling de **Bijbelse doop** niet ontvangen, want de Bijbelse doop is uitsluitend voor mensen die **onderwezen zijn, geloven en belijdenis van hun zonden hebben gedaan.**

¹ Origenes (Alexandrië ca. 185 – 254)

Origenes vertegenwoordiger van de Alexandrijnse school beschouwde het boek Openbaringen als een verzameling wilde dromerijen en loochende de lichamelijke opstanding.

Deze 'theoloog' had in zijn tijd veel invloed. Hij legde o.a. het fundament voor de allegorische Bijbeluitleg. Een uitleg die heden ten dage nog veel invloed heeft in de kerk.

Mattheüs 28:19

*Gaat dan henen, **onderwijst** al de volkeren, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; **lerende hen onderhouden** alles, wat Ik u geboden heb.*

De drie belangrijkste argumenten voor het dopen van zuigelingen komen voort uit theorieën over 'de erfzonde', 'de verbonds-theologie' en 'de uitverkiezing'.

-- Zij, die geloven, zich bekeren en onderhouden wat Ik geboden heb, die kunnen/moeten zich laten dopen.

Handelingen 2:38

*En Petrus zeide tot hen: **Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.***

De kracht van de doop is Christus' dood en opstanding mits het gepaard gaat met een echt persoonlijk geloof van de dopeling

Kolossenzen 2:12

Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft.

Galaten 3:26-27

*26 Want gij zijt allen **kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus.***

27 Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan.

De doop redt ons niet, maar de daaraan verbonden Bijbelse voorwaarden!

Markus 16:16

Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.

De doop is het teken en zegel van de belijdenis van de gelovige.

Daarom mogen alleen zij worden gedoopt, die belijdenis van hun geloof hebben gedaan, ná het evangelie te hebben gehoord en aanvaard.

Alle gebruik van water in andere omstandigheden kan geen 'Bijbelse doop' worden genoemd, als niet de hand is gehouden aan de volgorde van: horen-geloven-gedoopt worden.

Kinderen/zuigelingen mogen niet worden gedoopt, omdat ze niet kunnen voldoen aan de Nieuwtestamentische eis van berouw en geloof.

“De bestaansgrond van de kinderdoop wordt door velen in twijfel getrokken. Veel gemeenten in de Reformatorische kring hebben te maken met leden die zich (willen) laten dopen”, schreef ds. H. Polinder in het RD van 25 Febr. 2009 als recensent van het boek van Dr. Korteweg: “Bijbelse gronden van de kinderdoop”.

Het is niet zo verwonderlijk dat velen de kinderdoop in twijfel trekken, want de Bijbel leert duidelijk dat slechts volwassenen zich kunnen laten dopen.

Handelen we in overeenstemming met **de traditie en de belijdenisgeschriften** of in overeenstemming met de Bijbel?

Markus 7:13

*En zo maakt gij het woord Gods krachteloos door uw **overlevering**, die gij overgeleverd hebt.*

En dergelijke dingen doet gij vele.

Nergens lezen we dat Johannes de Doper kinderen doopte.

Hij drong aan op **bekering v••r** men zich liet dopen.

Velen lieten zich dopen in de Jordaan ná **bekering en belijdenis** van hun zonden.

Matth.3:6

En werden van hem gedoopt in de Jordaan, belijdende hun zonden.

Hand. 2:38

*En Petrus zeide tot hen: **Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.***

Petrus riep op de eerste Pinksterdag zijn als kind besneden hoorders op om zich te bekeren en zich te laten dopen.

Als nu de doop in de plaats van de besnijdenis is gekomen dan geldt de oproep van Petrus ook voor alle gelovigen die als kind gedoopt zijn.

Hand. 2:41

*Die dan zijn **woord gaarne aannamen, werden gedoopt**; en er werden op dien dag tot hen toegedaan omtrent drie duizend zielen.*

Kinderen / zuigelingen nemen het woord niet aan.

Jezus doopte geen kinderen en gaf er ook de opdracht niet voor, maar Hij legde hun de handen op en zegende hen. Hij sprak:

*'Want voor zodanigen – (ongedoopte kinderen) - is het Koninkrijk Gods' **Mark. 10: 14.***

Uit het feit dat de discipelen wilden verhinderen dat de kinderen tot Jezus gebracht werden, blijkt dat zij zeker niet gewend waren hen te dopen.

Jezus en de apostelen hebben nooit opdracht gegeven om kinderen te dopen.

Ook Jezus werd niet als kind gedoopt, maar op de achtste dag besneden en ná veertig dagen aan de Heere voorgesteld in de tempel.

Luk. 2:22

*En als de dagen harer reiniging vervuld waren, naar de wet van Mozes, brachten zij Hem te Jeruzalem, opdat zij **Hem den Heere voorstelden**;*

En toen de tijd gekomen was, kwam Hij zelf tot Johannes de Doper met het verzoek om gedoopt te worden. Johannes protesteerde echter en trachtte Hem ervan te weerhouden. Hij sprak:

.. Mij is nodig van U gedoopt te worden, en komt Gij tot mij? Matth.3:14.

Jezus loste het probleem van Johannes op door te zeggen:

... "Laat nu af; want aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet hij van Hem af." Matth.3:15

8. Welke vorm van dopen leert de Bijbel?

Er zijn vandaag vele kerken en gemeenschappen die een geheel uiteenlopende vorm van dopen praktiseren.

Hier willen we niet ingaan op deze verscheidenheid, maar alleen vaststellen welke vorm in de Bijbel beschreven wordt.

Dus: Wat is de Bijbelse- geloofsdoop?

In Efeze 4:5,6 lezen we:

5 Eén Heere, één geloof, één doop,

6 Eén God en Vader van allen, Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen.

We leggen de nadruk op het woord „één!”

Zoals er dus slechts één waar geloof en één God en Vader is, is er ook slechts één doop, die de Bijbel erkent. Nu is de vraag: welke doop is dat?

Er is geen beter antwoord denkbaar op deze vraag dan het voorbeeld dat Jezus Christus zelf gaf.

Matthéus 3 : 16-17

In deze verzen wordt de doop van Jezus Christus meegedeeld.

We kunnen vaststellen dat deze vorm van dopen de hemelse goedkeuring had.

a. De Zoon van God liet Zich in de Jordaan dopen. (Dat is zeker geen besprenkeling met water geweest, maar een totale onderdompeling)

b. De Heilige Geest daalde goedkeurend op Jezus neer.

c. De Vader sprak met hoorbare stem Zijn goedkeuring uit.

Dit drievoudige getuigenis van de hemel laat ons zien welke doop Jezus bedoelde toen Hij het doopbevel aan zijn Apostelen gaf.

9. Kinderdoop/besprekeling en Geloofsdoop

Kinderdoop/besprekeling

- geen Bijbels gebod
- mist Bijbels fundament
- lering van mensen
- van onbekende, latere oorsprong
- zonder wedergeboorte
- is geen bad der wedergeboorte
- alleen natuurlijke geboorte
- geen sprake van geweten bij zuigelingen
- alleen geloof van de ouders (soms dat zelfs niet)
- zuigelingen
- kind is zich van niets bewust
- passief, gedragen door ouders
- nog geen sprake van een oud leven
- wordt gezien als een vervanging van de vleeselijke besnijdenis, (uiterlijk verbondsteken) de zogenaamde besnijdenis, die werk van mensenhanden is
- sacrament
- enkele druppels
- Jezus zegende de kinderen, doopte ze niet
- menselijke ceremonie

Geloofsdoop

- Bijbelsbevel
- opdracht van Christus
- leer van God
- oorsprong in Gods Woord
- ná wedergeboorte
- is bad, waarin de wedergeboorte wordt gesymboliseerd
- geestelijke geboorte
- bede van een goed geweten tot God
- persoonlijk geloof
- mannen en vrouwen
- beeldt bewust sterven en opstaan met Christus uit
- actief afdalen en opstaan
- scheiding tussen oud en nieuw leven; hart is besneden
- uitbeelding van de ware besnijdenis, zonder handen, door de Geest (innerlijk verbondsteken in het hart)
- symbool
- totale onderdompeling
- op dezelfde wijze gedoopt worden als Jezus gedoopt werd
- gehoorzaamheid aan Gods Woord

10. De kinderdoop/besprenkeling

De kinderdoop/besprenkeling is niet Bijbels, omdat de dopeling minimaal moet weten wat hij/zij gelooft en zuigelingen kunnen nog niet geloven!

Voorafgaand aan de doop zal een geloofsbelijdenis moeten worden uitgesproken voor degene die doopt [ter toetsing] en voor God!

a. Johannes de Doper drong aan op bekering vóór men zich liet dopen.

Hij doopte geen zuigelingen, want zuigelingen kunnen hun zonden niet belijden en niet getuigen van hun geloof en van hun bekering.

Matth. 3:6

En werden van hem gedoopt in de Jordaan, belijdende hun zonden

Hand. 2:38

*En Petrus zeide tot hen: **Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.***

We zien hier dat het ontstaan van de eerste christelijke gemeente onlosmakelijk verbonden is met:

- **bekering** (van de Joden);

- **doop** van de bekeerden.

Deze praktijk komen we in het gehele Nieuwe Testament tegen.

De doop is dus onlosmakelijk verbonden met de bekering.

Eerst geloof en bekering en dan dopen.

Bij zuigelingen is geen sprake van geloof, bekering en belijdenis van zonden, waarop schuldvergeving volgt.

b. De kinderdoop/besprenkeling berooft een kind van het voorrecht om later door persoonlijke gehoorzaamheid zich de betekenis van zijn eigen doop te realiseren, deze te ondergaan en zich erin te verheugen.

c. Bij de doop wordt alle gerechtigheid vervuld

Matth. 3:15

*Maar Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Laat nu af; want aldus betaamt ons **alle gerechtigheid te vervullen.** Toen liet hij van Hem af.*

Zuigelingen missen de gerechtigheid die alleen door geloof verworven wordt.

d. De doop is het bad der wedergeboorte

Titus 3:5

Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes;

1 Kor. 15:46

Doch het geestelijke is niet eerst, maar het natuurlijke, daarna het geestelijke.

De veronderstelde wedergeboorte – (Abr. Kuiper) - vermindert voor een kind de noodzakelijkheid voor een latere bekering en een persoonlijk aannemen van Christus, daar men op valse gronden ervan uitgaat dat een kind wedergeboren is.

Luk. 13:3

Ik zeg u: Neen zij; maar indien gij u niet bekeert, zo zult gij allen desgelijks vergaan.

e. De doop is het beeld/teken van de besnijdenis des harten.

Dit is het werk van de Heilige Geest en niet van mensen.

Kol. 2:11

In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus;

f. De doop is een symbool van de begrafenissen van de oude mens en de opstanding van de nieuwe.

De kinderdoop/besprenkeling is daar geen zuiver symbolisch beeld van.

De kinderdoop/besprenkeling tast de betekenis van de Bijbelse doop aan.

Kol. 2:12 *Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft.*

De kinderdoop/besprenkeling mist de betekenis van het onderdompelen van de gelovige in water. Men berooft het kind daardoor ook van het sterkste getuigenis van zijn opstanding.

Rom. 6:4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkewijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.

g. Jezus vroeg allereerst geloof.

Mark. 16:16 Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.

Heeft de geest van een zuigeling reeds het vermogen om zijn geloof in werking te stellen of om een belofte Gods in het geloof aan te grijpen?

h. Aan de doop moet de prediking en onderwijzing vooraf gaan:

Matth. 28:19 Maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen'

Wat voor onderwijs heeft een zuigeling genoten?

i. Jezus zelf en de apostelen doopten geen zuigelingen.

Hand. 2:41 Zij dan, die zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen

Een kind/zuigeling aanvaardt het woord niet.

j. De kinderdoop is nutteloos, omdat er geen zegen voor het kind uit voortvloeit.

Kinderen/zuigelingen hebben geen woorden en geen werken gedaan op grond waarvan zij geoordeeld kunnen worden.

k. Kinderen/zuigelingen behoren niet gedoopt te worden, evenmin als zij dienen te worden toegelaten tot het avondmaal. Zij missen immers het nodige onderscheidingsvermogen.

1 Kor. 11:29 Want die onwaardiglijk eet en drinkt, die eet en drinkt zichzelf een oordeel, niet onderscheidende het lichaam des Heeren.

l. De kinderdoop leidt tot een magisch geloof in de sacramenten.

Men spreekt van onderworpen zijn aan de verdoemenis en tegelijkertijd over sacramentele heiligheid van het kind.

m. De kinderdoop leidt de mens van het echte geloof af en doet hem waarde hechten aan ceremoniën van zuiver menselijke oorsprong.

Mark. 7:7 Doch tevergeefs eren zij Mij, lerende leringen, die geboden zijn der mensen;

Daar de kinderdoop geen enkele goddelijke volmacht bezit, gebruikt men de naam van God tevergeefs; dus ijdel.

n. De kinderdoop/besprenkeling is in strijd met het uitdrukkelijke bevel van Jezus zelf en het voorbeeld dat Hijzelf gaf. Er staat dat Jezus Zich door Johannes in de Jordaan liet dopen (Marc. 1:9). 'Omdat daar veel water was' (Joh. 3:23).

Bij de kinderdoop/besprenkeling gebruikt men weinig water, dus van dopen is geen sprake.

Dopen betekent onderdompelen.

De kinderdoop of kinderbesprenkeling is een on-Bijbels ritueel, dat door de Reformatoren is meegenomen uit de Roomse Kerk.

11. Wie mag gedoopt worden?

- I. Iemand die onderwezen is.
- II. Iemand die gelooft, dat Jezus de Zoon van God is.
- III. Iemand die zich bekeerd heeft.

I. Iemand die onderwezen is.

Jezus zelf laat ons zien hoe het moet gaan, wanneer Hij tot zijn discipelen zegt:

Matth. 28:19

Gaat dan henen, onderwijst al de volkeren, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb.

Men moet **eerst onderwezen** worden vóórdát men de Bijbelse doop kan ontvangen.

Dit is in overeenstemming met alle Bijbelteksten aangaande de doop.

Men vindt geen enkel voorbeeld in de Bijbel, waar deze volgorde niet wordt toegepast.

II. Iemand die gelooft, dat Jezus de Zoon van God is.

De betekenis van de doop houdt verband met het geloof van de dopeling.

De enige doop, die nu geldig is, is de doop van iemand, die in Christus gelooft.

Daarom zei Jezus:

Marcus 16:16

Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.

De doop moet door **persoonlijk geloof** vóórafgegaan worden.

(Dat heeft niets te maken met het geloof van de ouders)

Alleen dan kan men door de doop behouden worden.

Als we het Nieuwe Testament aandachtig doorlezen wordt het noodzakelijke verband tussen geloof en doop glas helder.

Zowel mannen als vrouwen geloofden en lieten zich dopen.

Hand. 8:12

Maar toen zij Filippus geloofden, die het Evangelie van het Koninkrijk Gods, en van den Naam van Jezus Christus verkondigde, werden zij gedoopt, beiden, mannen en vrouwen.

De gevangenenbewaarder te Filippi **geloofde** met geheel zijn huis en liet zich dezelfde ure van de nacht **dopen**

Hand. 16:30-33

30 En hen buiten gebracht hebbende, zeide hij: Lieve heren, wat moet ik doen, opdat ik zalig worde?

31 En zij zeiden: Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis.

32 En zij spraken tot hem het woord des Heeren, en tot allen, die in zijn huis waren.

33 En hij nam hen tot zich in dezelve ure des nachts, en wies hen van de striemen; en hij werd terstond gedoopt, en al de zijnen.

Ook hier eerst geloven en dan dopen.

Men wordt een kind van God door geloof en de doop

Galaten 3:26,27

26 Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus.

27 Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan.

Wanneer men met Christus door de doop begraven wordt, wordt men ook met Hem opgewekt door "het geloof der werking Gods"

Kolossenzen 2:12

Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft.

Een mens gaat doelbewust het watergraf in met de zekerheid, dat hij met Christus begraven en opgewekt wordt.

III. Iemand die zich bekeerd heeft.

De doop is voor zondaars, die zich bekeerd hebben. Op Pinksterdag toen velen door het woord Gods "in hun hart getroffen" waren en de vraag stelden, "Wat moeten wij doen, mannen broeders?" gaf de Heilige Geest door de mond van Petrus het antwoord:

"Bekeert u en een ieder van u late zich dopen ..." (Handelingen 2:38).

Petrus heeft niet gezegd, "Bekeert u en laat u en uw kinderen dopen".

De bekering gaat aan de doop vooraf en is een noodzakelijke voorbereiding daartoe.

DOPEN BETEKENT ... ÉÉN ZIJN MET CHRISTUS.

Romeinen 6:3

Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?

Romeinen 6:4

Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkewijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.

1 Corinthe 12:13

Want ook wij allen zijn door ééne Geest tot één lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot ééne Geest gedrenkt.

12. Hoe belangrijk is de doop?

Om te kunnen zien hoe belangrijk de doop is, is het nodig om verschillende feiten naar voren te brengen, die in het Nieuwe Testament vermeld worden.

Het is de wil van God, dat men zich laat dopen! Het hoogste doel in het leven is het doen van de wil van God en onze belangrijkste vraag luidt: "Wat verlangt God van mij?" Geloof in Jezus Christus!

Marcus 16:16

Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.

Saulus (Paulus) van Tarsus werd geboden: "En nu, wat aarzelt gij nog? Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen, onder aanroeping van zijn naam" (Handelingen 22:16).

Omdat de doop zo belangrijk is, dat God die als een noodzakelijke voorwaarde voor onze redding gesteld heeft, moeten wij, om niet in de war te raken, enkele dingen goed voor ogen houden.

1. Het is God die redt. De kracht van onze redding ligt niet in het water, maar bij God.

Toen de legeroverste van de koning van Aram geboden werd om zich zeven maal te wassen in de Jordaan, kon hij het gebod niet begrijpen en toch gehoorzaamde hij, met het resultaat dat hij onmiddellijk van zijn melaatsheid werd genezen (2 Koningen 5). Waardoor werd hij genezen?

Niet door het water, maar door God, maar op voorwaarde, dat hij zich zeven maal in het water gewassen had. God heeft de waterdoop als voorwaarde van onze vergeving gesteld, en daarom moeten wij ons laten dopen ... niet om door het water behouden te worden, maar door God.

2. Het bloed van Jezus Christus reinigt van alle zonden.

Romeinen 5:9

Veel meer dan, zijnde nu gerechtvaardigd door Zijn bloed, zullen wij door Hem behouden worden van den toorn. Zonder het bloed van Jezus Christus is vergeving onmogelijk.

Hebr. 9:22

En alle dingen worden bijna door bloed gereinigd naar de wet, en zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving.

maar men moet het bloed aanvaarden, door zich in de dood van Jezus Christus te laten dopen.

In Romeinen 6:3-6 legt Paulus dit voor ons uit en vertelt ons, dat wij deel nemen aan de dood van Christus wanneer wij ons in Hem laten dopen. Men wordt door het bloed gereinigd wanneer men zich laat dopen tot vergeving van zijn zonden

3 *Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?*

4 *Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkewijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.*

5 *Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding;*

6 *Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen.*

3. Men wordt door geloof gerechtvaardigd

Romeinen 5:1

Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus;

Dat wil niet zeggen, dat het door geloof ALLEEN gebeurt. Is onze vader Abraham niet uit de werken gerechtvaardigd, toen hij zijn zoon Izaak op het altaar legde?

Daaruit kunt u zien, dat zijn geloof samenwerkte met zijn werken, en dat dit geloof pas volkomen werd uit de werken; en het schriftwoord werd vervuld, dat zegt:

“Abraham geloofde God en het werd hem tot gerechtigheid gerekend, en hij werd een vriend van God genoemd”

Jakobus 2:21-23.

21 Abraham, onze vader, is hij niet uit de werken gerechtvaardigd, als hij Izaak, zijn zoon, geofferd heeft op het altaar?

22 Ziet gij wel, dat het geloof mede gewrocht heeft met zijn werken, en het geloof volmaakt is geweest uit de werken?

23 En de Schrift is vervuld geworden, die daar zegt: En Abraham geloofde God, en het is hem tot rechtvaardigheid gerekend, en hij is een vriend van God genaamd geweest.

Men wordt uit geloof gerechtvaardigd, wanneer men God gehoorzaamt.

Galaten 3:26,27

26 Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus.

27 Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan.

De kracht van de doop ligt in het geloof.

4. We kunnen onze redding niet verdienen. "Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf; het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme" (Efeze 2:8,9).

Drie soorten werken worden in de Heilige Schrift beschreven, de werken van de wet, de werken van eigen gerechtigheid en de werken des geloofs.

De eerste twee zijn niet bij machte iemand te redden (Romeinen 3:28; 10:1-3), maar werken van geloof zijn noodzakelijk (Romeinen 1:5; Galaten 5:6; 1 Tessalonicenzen 1:3).

Waaronder valt de doop? Niet onder de werken van de wet. Ook niet onder de werken van eigen verdienste. Wel onder de werken des geloofs. Wanneer iemand zich laat dopen wordt hij door de genade Gods behouden en er is beslist geen sprake van eigen verdienste.

5. Men moet wedergeboren worden.

Johannes 3:3,5

3 Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.

4 Nicodémus zeide tot Hem: Hoe kan een mens geboren worden, nu oud zijnde? Kan hij ook andermaal in zijner moeders buik ingaan, en geboren worden?

5 Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan.

Romeinen 6:4,5 leert,

- dat het nieuwe leven bij de doop begint,

4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkterwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.

5 Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding;

Handelingen 22:16 leert dat de zonden worden afgewassen door de doop,

En nu, wat vertoeft gij? Sta op, en laat u dopen, en uw zonden afwassen, aanroepende den Naam des Heeren.

Efeze 5:27 leert dat de gemeente door het "waterbad" geheiligd is

Opdat Hij haar Zichzelven heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk.

Titus 3:5 leert dat men gered wordt door "het bad der wedergeboorte"

Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes;

1 Petrus 1:22 leert dat men wedergeboren wordt wanneer men de waarheid gehoorzaamt.

Hebbende dan uw zielen gereinigd in de gehoorzaamheid der waarheid, door den Geest, tot ongeveinsde broederlijke liefde, zo hebt elkander vuriglijk lief uit een rein hart;

In Galaten 3:26,27 verklaart Paulus dat men een zoon van God wordt als men in Christus wordt gedoopt. Wanneer iemand zich laat dopen, wordt hij wedergeboren uit water en Geest.

26 Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus.

27 Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan.

13. De betekenis die de Bijbel toekent aan de doop

De Bijbelse doop is een instelling die de mens herinnert aan de dood, de begrafenis en de opstanding van Jezus Christus.

Romeinen 6 : 3-6:

3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?

4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.

5 Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding;

6 Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen.

Door de doop wordt een openbaar getuigenis afgelegd, dat het oude leven met Christus gekruisigd is en nu symbolisch in het watergraf gelegd wordt, om daarna weer op te staan tot een nieuw leven.

De doop die ná de bekering plaats vindt, is het zegel op de vereniging van de gelovige ziel met zijn Verlosser Jezus Christus.

Galaten 3.- 27:

27 Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan.

De bijbelse doop is derhalve een waar symbool van de grote en krachtige verandering die in het leven van de mens heeft plaats gevonden. De waarlijk gedoopte ziel beweegt zich in een nieuw leven.

Hij heeft geen gemeenschap meer met zijn vroegere gebruiken en gewoonten.

Door de doop belijdt de christen dat hij een lid geworden is van het lichaam van Christus.

1 Korinthe 12: 12,13

12 Want gelijk het lichaam één is, en vele leden heeft, en al de leden van dit ene lichaam, vele zijnde, maar een lichaam zijn, alzo ook Christus.

13 Want ook wij allen zijn door ééne Geest tot één lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot ééne Geest gedrenkt.

Daar de doop ten nauwste samenhangt met de wedergeboorte en bekering noemt de apostel Petrus de doop; „**een vraag van een goed geweten tot God**”.

1 Petrus 3:21

Waarvan het tegenbeeld, de doop, ons nu ook behoudt, niet die een aflegging is der vuiligheid des lichaams, maar die een vraag is van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus;

De doop is een bevestiging van een innerlijke keus, van een nieuwe gezindheid, om Jezus te volgen.

- Het illustreert Jezus' dood/begravenis en opstanding.

1 Korintiërs 15: 3, 4

3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;

4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

Kolossenzen 2: 12

Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft.

- Het illustreert het nieuwe leven als Christen.

Romeinen 6: 4

Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.

2 Korintiërs 5 : 17

Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.

De grootste schade die door het dopen van zuigelingen aangericht wordt, is het geven van een vals gevoel van geestelijke zekerheid aan de ouders van de zuigeling.

Een echtpaar in de PKN verklaarde ná de doop van hun kindje:

“Nu weten we dat ons kindje een kind van God is”

Door de doop wordt je niet gered en je gaat er niet door geloven.

Je bent alleen gered door genade en geloof in Christus en niet door de doop.

1Joh.5:1

Een iegelijk, die gelooft dat Jezus is de Christus, die is uit God geboren; en een iegelijk, die liefheeft Dengene, Die geboren heeft, die heeft ook lief dengene die uit Hem geboren is.

Efeziërs 2: 8, 9

8 Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave;

9 Niet uit de werken, opdat niemand roeme.

14. Wie is tot dopen bevoegd?

De kinderdoop wordt bediend door een V.D.M. (Verbi divini minister = bedienaar des goddelijken Woords)

Als iemand buiten de officiële/gevestigde kerken gedoopt wordt door een ”gelovige broeder”, wordt dat beschouwd als onrechtmatig.

Wat zegt de Bijbel?

Ananias doopte Paulus en we weten van Ananias alleen dat hij een “discipel” was en **een godvruchtig man** naar de wet, van wie alle Joden die daar woonden, een **goed getuigenis** gaven.

Hand. 9:10

En er was een zeker discipel te Damaskus, met name Ananías; en de Heere zeide tot hem in een gezicht: Ananías! En hij zeide: Zie, hier ben ik, Heere!

Hand. 22: 12

En een zekere Ananías, een godvruchtig man naar de wet, goede getuigenis hebbende van al de Joden, die daar woonden,

Filippus, één van de zeven die werd aangesteld om de tafels te bedienen, vervulde in Samaria en elders de dienst van evangelist.

Hand. 6:3

Ziet dan om, broeders, naar zeven mannen uit u, die goede getuigenis hebben, vol des Heiligen Geestes en der wijsheid, welke wij mogen stellen over deze nodige zaak.

Hand. 8:12

Maar toen zij Filippus geloofden, die het Evangelie van het Koninkrijk Gods, en van den Naam van Jezus Christus verkondigde, werden zij gedoopt, beiden, mannen en vrouwen.

Petrus liet het dopen van Cornelius en zijn huisgenoten over aan enige (zes) **broeders** uit Joppe die met hem meegekomen waren.

Hand. 10:48

En hij beval, dat zij zouden gedoopt worden in den Naam des Heeren.

Toen baden zij hem, dat hij enige dagen bij hen wilde blijven.

Hand. 11:12

En de Geest zeide tot mij, dat ik met hen gaan zou, niet twijfelende. En met mij gingen ook deze zes broeders, en wij zijn in des manshuis ingegaan.

Van Paulus lezen we dat hij alleen Gajus en Crispus doopte.

1 Korinthe. 1:14

Ik dank God, dat ik niemand van ulieden gedoopt heb, dan Krispus en Gajus;

Twee verzen verder in 1 Korinthe 1:16 zegt Paulus.

Doch ik heb ook het huisgezin van Stéfanus gedoopt; voorts weet ik niet, of ik iemand anders gedoopt heb.

Hand.18:8

En Crispus, de overste der synagoge, geloofde aan den Heere met geheel zijn huis; en velen van de Korintiërs, hem horende, geloofden, en werden gedoopt.

Dan moeten andere personen, die met hem reisden, **velen** gedoopt hebben.

15. Zondag 27 van de Heidelbergse Catechismus

Vr.72. Is dan het uiterlijk waterbad de afwassing der zonden zelve?

Antw. Neen het ^a; want alleen het bloed van Jezus Christus en de Heilige Geest reinigt ons van alle zonden ^b.

^a Matth. 3:11, 1Petrus 3:21, Efeze5:26 ^b, 1Joh. 1:7, 1Korinthe 6:11.

Vr.73. Waarom noemt dan de Heilige Geest den Doop het bad der wedergeboorte en de afwassing der zonden?

Antw. God spreekt alzo niet zonder grote oorzaak; namelijk niet alleen om ons daarmede te leren, dat, gelijk de onzuiverheid des lichaams door het water, alzo ook onze zonden door het bloed en den Geest van Jezus Christus weggenomen worden ^a, maar veelmeer, omdat Hij ons door dit Goddelijk pand en waarteken wil verzekeren dat wij zo waarachtiglijk van onze zonden geestelijk gewassen zijn, als wij uitwendig met het water gewassen worden ^b.

^a Openb. 1:5, Openb. 7:14, 1Korinthe 6:11 ^b, Markus16:16, Galaten 3:27.

Vr.74. Zal men ook de jonge kinderen dopen?

Antw. **Ja * het;** want mitsdien zij alzowel als de volwassenen in het verbond Gods en in Zijn gemeente begrepen zijn ^a, en dat hun door Christus' bloed de verlossing van de zonden ^b en de Heilige Geest, Die het geloof werkt, niet minder dan den volwassenen toegezegd wordt ^c, **zo moeten zij ook door den Doop, als door het teken des verbonds, der Christelijke Kerk ingelijfd en van de kinderen der ongelovigen onderscheiden worden ^d, gelijk in het Oude Verbond of Testament door de Besnijdenis geschied is ^e, voor dewelke in het Nieuwe Verbond de Doop ingezet is ^f.**

^a Gen. 17:7 ^b, Matth. 19:14 ^c, Luk. 1:15, Ps. 22:10, Jes. 44:1-3, Hand. 2:39 (* Ps. 22:10 AV = Ps. 22:11 SV) ^d Hand. 10:47 ^e Gen. 17:14 ^f Kol. 2:11-13.

Onderstaande teksten worden bij Antw. 74 van Zondag 27 genoemd

Gen.17:7 *En Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God, en uw zaad na u.*

Een belofte van God aan Abraham, dat zijn zaad het land Kanaän zou erven en dat God hem tot een God zou zijn.

Een eeuwig verbond met Abraham en het vleselijk nageslacht, daar sloot God een verbond mee.

Wij, heidenen, zijn geen vleselijk nageslacht van Abraham omdat we niet uit Joodse ouders (moeder) geboren zijn.

Op grond van een geestelijke geboorte, of wedergeboorte zijn wij geestelijke kinderen van Abraham. Zie verder hoofdstuk “ De Besnijdenis”

Matth. 19:14 *Maar Jezus zeide: Laat af van de (ongedoopte) kinderkens, en verhindert hen niet tot Mij te komen; want derzulken is het Koninkrijk der hemelen.*

Er staat maar één keer in de Bijbel dat Jezus boos werd, en dat was toen men de (ongedoopte) kinderen bij Hem weghaalden.

Volgens Jezus is het Koninkrijk der hemelen voor de ongedoopte kinderen.

Luk.1:15 *Want hij zal groot zijn voor den Heere; noch wijn, noch sterken drank zal hij drinken, en hij zal met den Heiligen Geest vervuld worden, ook van zijner moeders lijf aan.*

Ps.22:10 *Gij zijt het immers, Die mij uit den buik hebt uitgetogen; Die mij hebt doen vertrouwen, zijnde aan mijner moeders borsten.*

Jes.44:1-3 *Maar hoor nu Mijn knecht Jakob, en Israël, dien Ik verkoren heb!*

2 Zo zegt de HEERE, uw Maker, en uw Formeerder van den buik af, Die u helpt: Vrees niet, o Jakob, Mijn knecht, en gij, Jeschurun, dien Ik uitverkoren heb!

3 Want Ik zal water gieten op de dorstigen, en stromen op het droge; Ik zal Mijn Geest op uw zaad gieten, en Mijn zegen op uw nakomelingen.

Hand.2:39 Want u komt **de belofte toe**, {tegen wie zei Petrus dat?} en uw kinderen, en allen, **die daar verre zijn**, {**Maar wie zijn dat, die daar verre zijn?**} zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal.

Ps.22:11 Op U ben ik geworpen van de baarmoeder af; van den buik mijner moeder aan zijt Gij mijn God.

Hand.10:47 Kan ook iemand het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden, welke den Heiligen Geest ontvangen hebben, gelijk als ook wij?

Gen.17:14 En wat mannelijk is, de voorhuid hebbende, wiens voorhuids vlees niet zal besneden worden, dezelve ziel zal uit haar volken uitgeroeid worden; hij heeft Mijn verbond gebroken.

Kol. 2:11-13

11 In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus;

12 Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft.

13 En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende;

*** Uit welk van de hier bovengenoemde teksten, genoemd bij antw. 74 van de HC, blijkt nu dat kinderen/zuigelingen gedoopt moeten worden?**

In zondag 27 van de H.C. lezen we:

“Zo moeten de kinderen ook door de doop, als door het **teken des verbonds**, der Christelijke **kerk ingelijfd** en van de kinderen der ongelovigen onderscheiden worden, gelijk in het Oude Verbond of Testament door de besnijdenis geschied is, voor de welke in het Nieuwe Verbond de doop ingezet is.”

- Hier wordt gezegd dat de doop van kinderen in de plaats van de besnijdenis is gekomen.

Zie hoofdstuk: “Doop in plaats van de besnijdenis”

- Nergens wordt in de Bijbel gezegd dat de doop een teken van een verbond is.

- Door de doop zou het kind worden "ingelijfd in het verbond dat God met Zijn volk [bedoeld wordt hier: de Christelijke Kerk] heeft gesloten", maar niet de kerk is zijn volk, maar Israël. (Ook zondag 27 is besmet met de vervangingsleer, VL)

16. Artikel 34 van de Nederlandse geloofsbelijdenis

In Artikel 34 van de NG lezen we:

a. Wij geloven en belijden dat Jezus Christus, Die het einde der wet is, door Zijn vergoten bloed een einde gemaakt heeft aan alle **andere bloedstortingen** die men zou kunnen of willen doen tot **verzoening en voldoening der zonden**; en dat Hij, **afgedaan hebbende de besnijdenis**, die met bloed geschiedde, **in de plaats daarvan heeft verordend** het sacrament des Doops, door hetwelk wij in de Kerke Gods ontvangen en van alle andere volken en vreemde religies afgezonderd worden, om geheellijk Hem toegeëigend te zijn, Zijn merk en veldteken dragende;

Gen 17: 7,8

7 En Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een **eeuwig verbond**, om u te zijn tot een God, en uw zaad na u.

8 En Ik zal u, en uw zaad na u, het land uwer vreemdelingschappen geven, het gehele land Kanaän, tot eeuwige bezitting; en Ik zal hun tot een God zijn.

Opmerking

- De besnijdenis is een **eeuwig** verbond, of is dat niet meer geldig omdat de kerk de plaats van Israël heeft ingenomen? God heeft Israël afgeschreven, zo dachten en denken de aanhangers van de VL, dus dan kan de besnijdenis ook wel verdwijnen.

Even voor alle duidelijkheid, nog steeds (2009) worden alle Joodse jongetjes, op de achtste dag besneden!!

- **De besnijdenis is geen bloedstorting ter vergeving van zonden, maar een teken van het verbond met Abraham! Gen.17**

- Heeft Hij (Jezus Christus) dat **verordend**, waar staat dat in de Bijbel?

*b. Dat men de kinderen behoort te dopen en met het **merkteken des verbond** te verzegelen, gelijk de kinderkens in Israël besneden werden, op **dezelfde beloften**, die onze kinderen gedaan zijn. Daarenboven, hetgeen de besnijdenis deed aan het joodse volk, hetzelfde doet de doop aan onze kinderen.*

Wat deed/doet de besnijdenis aan het Joodse volk? Wat zegt Paulus over zijn besnijdenis?, Zie Filipp. 3. **De besnijdenis doet niets.**

Het is een teken van het eeuwig verbond wat God sloot met Abraham.

- “Hierom geloven wij, dat, zo wiens voornemen is in het eeuwige leven te komen, *die moet maar eens gedoopt worden met de enige doop, zonder die immermeer te herhalen*; want wij kunnen ook niet tweemaal geboren worden...”

Dit is een merkwaardig argument, omdat wij toch ook voor de tweede maal geboren (wedergeboren) moeten worden om het Koninkrijk Gods te zien en er binnen te gaan.

Eénmaal geboren eeuwig verloren, tweemaal geboren eeuwig verkoren.

Johannes 3: 3

Jesus antwoordde en zeide tot hem (Nicodémus): Voorwaar, voorwaar zeg Ik u:

Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.

De doop is geen teken van een verbond, maar een bevestiging van de geloofskeuze.

Nergens wordt in de Bijbel gezegd dat de doop een teken van een verbond is.

Ook wordt in Art. 34 gezegd, dat de gedoopte / besprenkelde kinderen van het Nieuwe Verbond dezelfde voorrechten hebben als de besneden kinderen van het Oude Verbond.

Met andere woorden: de doop is in de plaats van de besnijdenis gekomen, maar waar lezen we dat in de Bijbel?

Niet een belijdenisgeschrift van mensen, maar Gods Woord heeft het laatste woord.

17. Artikel 15. van de Nederlandse geloofsbelijdenis.

Zonde is in het Jodendom steeds verbonden met een actieve daad en niet met een passieve toerekening.

Waar de erfzondeleer onder de Joden dus onbekend is, kan men moeilijk van [David](#) verwachten, dat zijn belijdenis in zo'n precaire situatie te maken zou hebben met een dogmatische achtergrond.

De erfzondeleer tast de mogelijkheid tot levensheiliging aan.

De belofte in 1 Thessalonicenzen 5:23², dat de God des vredes ons naar lichaam, ziel en geest ongerept zal bewaren tot de komst van Jezus Christus, onze Heere, wordt door haar te belijden tot een 'vrome' wens.

Bovendien houdt deze opvatting in, dat de kinderen der gelovigen hun ongerechtigheden te wijten hebben aan hun ouders.

Al wandelen dezen ouders met God, al zijn zij in Zijn ogen rechtvaardig, toch moeten ze de erfzonde doorgeven aan hun kinderen.

Bij elke geboorte slaat dit noodlot onafwendbaar toe. In plaats dat zij hun kleine reeds vanaf zijn ontvangenis kunnen heiligen, dat is afzonderen van de machten der duisternis, moeten zij geloven dat bij de aanvang van het nieuwe leven reeds de kiem van de wetteloosheid door hen erin gelegd werd.

Jezus sprak aangaande de kinderen die tot Hem werden gebracht, dat voor zodanigen het Koninkrijk Gods is. Hij bedoelde te zeggen dat de kinderen, die in hun ouders geheiligd worden, recht hebben op vrede, dat is ongestoord leven, op gerechtigheid, dat is op wetmatigheid naar lichaam, ziel en geest, en op blijdschap, dat is op de sfeer van het rijk Gods.

² 23 *En de God des vredes Zelf heilige u geheel en al; en uw geheel oprechte geest, en ziel, en lichaam worde onberispelijk bewaard in de toekomst van onzen Heere Jezus Christus.*

Artikel 15 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis

*Wij geloven dat door de ongehoorzaamheid van Adam **de erfzonde** uitgebreid is geworden over het ganse menselijk geslacht; welke is een verdorvenheid der gehele natuur en een erfelijk gebrek, waarmede de kleine kinderen zelfs besmet zijn in hunner moeders lichaam, en die in den mens allerlei zonden voortbrengt, zijnde in hem als een wortel daarvan; en zij is daarom zo lelijk en gruwelijk voor God, dat zij genoegzaam is om het menselijk geslacht te verdoemen. **Zij is ook zelfs door den Doop niet ganselijk tenietgedaan, noch geheel uitgeroeid**, aangezien de zonde daaruit altijd als opwellend water uitspringt, gelijk uit een onzalige fontein; hoewel zij nochtans den kinderen Gods tot verdoemenis niet toegerekend, maar door Zijn genade en barmhartigheid vergeven wordt; niet om in de zonde gerust te slapen, maar opdat het gevoel van deze verdorvenheid de gelovigen dikwijls zou doen zuchten, verlangende om van het lichaam dezès doods verlost te worden. En hierin verwerpen wij de dwaling der pelagianen, die zeggen dat deze zonde niet anders is dan uit navolging.*

De kinderdoop beoogt de erfzonde af te wassen, al zegt art. 15 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis dat deze ook zelfs daarmee niet ganselijk teniet gedaan kan worden, noch geheel uitgeroeid.

Pas toen Augustinus in het begin van de 5^e eeuw de leer van de **erfzonde** had ontwikkeld, was de noodzaak tot het dopen van kinderen theologisch onderbouwd.

Als Origenes over de erfzonde spreekt, zinspeelt hij op de doop, als het geëigende middel om die weg te nemen. "Kinderen worden gedoopt", zegt hij, "ter vergeving van zonden.

En het is om die reden - omdat door het sacrament van de doop de erfzonde wordt weggenomen - dat aan kinderen de doop toegediend wordt".

Maar wat zegt de Bijbel?

Jona 4:11,

En Ik zou die grote stad Nínévé niet verschonen? waarin veel meer dan honderd en twintig duizend mensen zijn, die geen onderscheid weten tussen hun rechterhand, en hun linkerhand; daartoe veel vee?

Deut. 1:39

En uw kinderkens, waarvan gij zeidet: Zij zullen tot een roof zijn; en uw kinderen, die heden noch goed noch kwaad weten, die zullen daarin komen, en dien zal Ik het geven, en die zullen het erfelijk bezitten.

Rom. 9:11a

Want als de kinderen nog niet geboren waren, noch iets goeds of kwaads gedaan hadden, opdat het voornemen Gods, dat naar de verkiezing is, vast bleve, niet uit de werken, maar uit den Roepende;

Waarom doopt men zuigelingen?

Kennelijk vanuit de gedachte dat ze schuldig staan aan de zonde van Adam, de zogenaamde erfschuld.

De Bijbel leert ons echter dat ieder *persoonlijk verantwoordelijk* is voor zijn eigen zonden en niet dat de kinderen mede de ongerechtigheid van hun vader dragen.

Deut. 24:16

De vaders zullen niet gedood worden voor de kinderen, en de kinderen zullen niet gedood worden voor de vaders; een ieder zal om zijn zonde gedood worden.

2 Kon.14:6

Doch de kinderen der doodslagers doodde hij niet; gelijk geschreven is in het wetboek van Mozes, waar de HEERE geboden heeft, zeggende: De vaders zullen voor de kinderen niet gedood worden, en de kinderen zullen voor de vaders niet gedood worden; maar een ieder zal om zijn zonde gedood worden.

2 Kron. 25:4

Doch hun kinderen doodde hij niet, maar hij deed, gelijk in de wet, in het boek van Mozes, geschreven is, waar de HEERE geboden heeft, zeggende: De vaders zullen niet sterven om de kinderen, en de kinderen zullen niet sterven om de vaders; maar een ieder zal om zijn zonde sterven.

Ezech. 18:2-4

2 Wat is ulieden, dat gij dit spreekwoord gebruikt van het land Israëls, zeggende: De vaders hebben onrijpe druiven gegeten, en de tanden der kinderen zijn stomp geworden?

3 Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE, zo het ulieden meer gebeuren zal, dit spreekwoord in Israël te gebruiken!

4 Ziet, alle zielen zijn Mijne; gelijk de ziel des vaders, alzo ook de ziel des zoons, zijn Mijne; de ziel, die zondigt, die zal sterven.

18. Het doopformulier

“De hoofdsom van de leer van de Heilige Doop omvat de volgende drie delen. In de eerste plaats zijn wij met onze kinderen in zonde ontvangen en geboren. Daarom zijn wij mensen op wie de toorn van God rust, zodat wij in Zijn rijk niet kunnen komen, tenzij wij opnieuw geboren worden Efeze 2:3 - Johannes 3:3”

Efeze 2:3

Onder dewelke ook wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden onzes vleses, doende den wil des vleses en der gedachten; en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen;

Johannes 3:3

Jesus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.

“Dit leert ons de **ondergang** in en de **besprenkeling*** met het water [Romeinen 6:4].

Daardoor wordt ons de onreinheid van onze ziel aangewezen. Zo worden wij opgeroepen om een afkeer van onze zonde te hebben, ons voor God te verootmoedigen, en onze reiniging en zaligheid buiten onszelf te zoeken.”

Rom.6:4

Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.

*** In Rom. 6:4 is geen sprake van besprenkeling, maar begraven met Hem, door den doop in den dood, dus ondergaan.**

“In de tweede plaats betuigt en verzegelt ons de Heilige Doop de afwassing van de zonden*** door Jezus Christus. ***(Welke zonden, de erfzonde?) Handelingen 22:16.”

En nu, wat vertoeft gij? Sta op, en laat u dopen, en uw zonden afwassen, aanroepende den Naam des Heeren. Een zuigeling verstaat dat niet en staat ook niet op.

“Daarom worden wij gedoopt in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest [Matthéüs 28:19].”

Gaat dan henen, onderwijst al de volkeren, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb.

“Als wij gedoopt worden in de naam van de Vader, betuigt en verzegelt ons God de Vader dat Hij met ons een eeuwig verbond der genade opricht en ons tot Zijn kinderen en erfgenamen aanneemt [Romeinen 8:17].”

En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God, en medeërfgenen van Christus; zo wij anders met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden.

“Daarom wil Hij ons met al het goede verzorgen, al het kwade van ons weren of dat kwade voor ons doen meewerken ten goede [Romeinen 8:28].”

En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn.

“Als wij gedoopt worden in de naam van de Zoon, verzegelt ons de Zoon, dat Hij ons wast in Zijn bloed van al onze zonden en ons in de gemeenschap van Zijn dood en opstanding inlijft” 1 Johannes 1:7

***Maar indien wij in het licht wandelen**, gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.*

{{ Niet als we gedoopt worden reinigt het bloed van Jezus Christus ons, maar indien wij in het licht wandelen.... zo hebben we gemeenschap met elkander en het bloed van Jezus Christus.....1 Joh.1:7 }}

“Zo worden wij van al onze zonden bevrijd en rechtvaardig voor God gerekend. Als wij gedoopt worden in de naam van de Heilige Geest, verzekert ons de Heilige Geest door dit heilig sacrament, dat Hij in ons wonen en ons tot leden van Christus heiligen wil. Zo wil Hij ons schenken wat wij in Christus hebben³, namelijk de afwassing van onze zonde en de dagelijkse vernieuwing van ons leven, totdat wij uiteindelijk in de gemeente van de uitverkorenen in het eeuwige leven geheel rein een plaats zullen ontvangen
Efeze 5:27”

Opdat Hij haar Zichzelf heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk.

Het doopformulier zegt in navolging van Calvijn: “ Door de doop wordt de mens 'volledig afgewassen en gereinigd en wel 'voor het ganse leven...De reinheid van Christus, ons in de Doop gegeven, is altijd even krachtig.”

Maar Jezus zegt.

Joh. 5:24

Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die Mijn woord hoort, en gelooft Hem, Die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven, en komt niet in de verdoemenis, maar is uit den dood overgegaan in het leven.

Joh.3:3

Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.

1Joh.5:1

Een iegelijk, die gelooft dat Jezus is de Christus, die is uit God geboren; en een iegelijk, die liefheeft Dengene, Die geboren heeft, die heeft ook lief dengene die uit Hem geboren is.

Joh.6:47

Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die in Mij gelooft, heeft het eeuwige leven.

Joh. 11:25,26

Jezus zeide tot haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven; En een iegelijk, die leeft, en in Mij gelooft, zal niet sterven in der eeuwigheid. Geloof gij dat?

Dus niet door de kinderdoop / besprenkeling, maar door geloof in Jezus Christus worden we gered!!

“In de derde plaats, omdat elk verbond twee delen in zich heeft, worden wij door God door middel van de doop opgeroepen en verplicht tot een nieuwe gehoorzaamheid. Dit betekent dat wij innig verbonden met deze enige God –Vader - Zoon en Heilige Geest-, Hem vertrouwen en liefhebben met heel ons hart, met heel onze ziel, in heel ons denken en met al onze krachten. **[Matthéüs 22:37].**”

En Jezus zeide tot hem: Gij zult liefhebben den Heere, uw God, met geheel uw hart, en met geheel uw ziel, en met geheel uw verstand.

“Verder, dat wij ons van de wereld afkeren, onze oude natuur doden en in een nieuw godvrezend leven wandelen **[Titus 2:12].**”

En onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld;

“Omdat onder het nieuwe verbond **de doop in de plaats van de besnijdenis gekomen is,** “
{ {Op welke Bijbelteksten is dat gebaseerd?} }

zal men de jonge kinderen als erfgenamen van het rijk van God en Zijn verbond dopen. De ouders hebben de plicht hun kinderen in het opgroeien hierin diepgaander te onderwijzen.”

Door de doop zou het kind worden "ingelijfd in het verbond dat God met Zijn volk [bedoeld wordt hier: de Kerk] heeft gesloten", maar niet de kerk is Zijn volk, maar Israël.

Nogmaals: De doop is geen teken van een verbond, maar een bevestiging van de geloofskeuze.

Nergens wordt in de Bijbel gezegd dat de doop een teken van een verbond is.

³ Iemand schenken wat hij al in Christus heeft?

“Daarom heeft God vroeger bevolen de kinderen te besnijden. Deze besnijdenis was een zegel van het verbond en van de gerechtigheid van het geloof (Romeinen 4:11).”

En hij heeft het teken der besnijdenis ontvangen tot een zegel der rechtvaardigheid des geloofs, die hem in de voorhuid was toegerekend; opdat hij zou zijn een vader van allen, die geloven in de voorhuid zijnde, ten einde ook hun de rechtvaardigheid toegerekend worde;

“Hetzelfde verklaart Petrus met deze woorden: ‘Want u komt **de belofte** toe en uw kinderen, en **allen die daar verre zijn**, zovelen als er de Heere onze God toe roepen zal” (Handelingen 2:39).

Over **welke belofte** gaat het hier?

Uit het verband blijkt dat het gaat om de belofte van de Heilige Geest

Hand. 2: 33,38.

33 Hij dan, door de rechterhand Gods verhoogd zijnde, en de belofte des Heiligen Geestes ontvangen hebbende van den Vader, heeft dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort.

38 En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Tegen wie zei Petrus dat, wie bedoelde hij met "die daar verre zijn"?

Was dat gericht aan de heidenen?

Nee, absoluut niet.

Hij sprak op de eerste Pinksterdag tegen de Joden en jodengenoten/proselieten en dacht daarbij zeker niet dat het heil ook voor de heidenen (gojiem) zou zijn.

Doelde Petrus in Hand.2 op een belofte van heil voor de heidenen?

Nee, dat werd hem pas in Hand. 10 duidelijk en hoe?..... met veel tegenstand van zijn kant.

Hij moest er van Godswege toe gedwongen worden.

Bij de Romeinse hoofdman Cornelius, wordt tot stomme verbazing van de Joodse gelovigen en van Petrus zelf, op heidenen de Heilige Geest uitgestort.

Hand 10:45

En de gelovigen, die uit de besnijdenis waren, zovelen als met Petrus gekomen waren, ontzetten zich, dat de gave des Heiligen Geestes ook op de heidenen uitgestort werd.

En vanaf dat moment worden niet-Joden toegevoegd aan de kring van hen die geloofden in Jezus Christus en behouden werden.

Op de eerste Pinksterdag, ná de prediking van Petrus, zo ook de mensen die bij Johannes kwamen, **geloofden en beleden** hun zonden en werden **daarna gedoopt**.

Hier zien we dat de doop geen teken van een verbond is, maar een bevestiging van een geloofskeuze.

Bij de doop gaat het om de inlijving in Christus en in het lichaam van Christus, Zijn gemeente. Zo heeft ook Christus de kinderen omhelsd, de handen opgelegd en gezegend.

Markus 10:16

En Hij omving ze met Zijn armen, en de handen op hen gelegd hebbende, zegende Hij dezelve.

We lezen echter niet dat Hij ze gedoopt heeft of opdracht gaf om ze te dopen!!

“Omdat (onder het nieuwe verbond) de doop in de plaats van de besnijdenis gekomen is, behoort men de kleine kinderen als erfgenamen van het rijk van God en van Zijn verbond te dopen. De ouders hebben de plicht hun kinderen in het opgroeien hierin uitvoeriger te onderwijzen.

Opdat wij deze heilige instelling van God tot Zijn eer, tot onze troost en tot opbouw van de gemeente mogen bedienen, laten wij Zijn heilige naam aanroepen:”

“Almachtige en eeuwige God. U hebt naar Uw streng oordeel de ongelovige wereld, die geen berouw toonde, met de zondvloed gestraft. Maar U hebt de gelovige Noach met zijn achten in Uw grote barmhartigheid behouden en bewaard. U hebt de verharde Farao met heel zijn volk in de Rode Zee verdrongen, maar Uw volk Israël daar droogvoets doorheen geleid, waardoor de doop wordt aangeduid.⁴

⁴ Waardoor de doop wordt aangeduid ??

Wij bidden U, pleitend op Uw grondeloze barmhartigheid, dat U deze kinderen in genade wilt aanzien en door Uw Heilige Geest in Uw Zoon, Jezus Christus wilt inlijven, opdat zij met Hem in Zijn dood begraven worden en met Hem mogen opstaan in een nieuw leven; hun kruis in de dagelijkse navolging van Christus blijmoedig mogen dragen en Hem toegewijd zijn met waarachtig geloof, vaste hoop en vurige liefde; opdat zij dit leven, dat toch niets anders is dan een voortdurend sterven, door Uw genade getroost mogen verlaten en dat zij op de jongste dag voor de rechterstoel van Christus, Uw Zoon, onbevreesd mogen verschijnen.

Door Hem, onze Heere Jezus Christus, Uw Zoon, die met U en met de Heilige Geest, één enig God, leeft en regeert in eeuwigheid. Amen.

Vragen aan de ouders (en getuigen):

Geliefden in de Heere Christus, u hebt gehoord dat de doop een instelling van God is om aan ons en ons nageslacht Zijn verbond te verzegelen. Daarom moeten wij de doop met dat doel en niet uit gewoonte of bijgeloof gebruiken. Opdat het dan openlijk bekend wordt dat u zo gezind bent, zult u van uw kant op de volgende vragen oprecht antwoorden:

“Ten eerste: Belijdt u dat onze kinderen, hoewel ze in zonde ontvangen en geboren zijn en daarom aan allerlei ellende, zelfs aan de verdoemenis onderworpen zijn, toch in Christus geheiligd zijn en daarom als leden van Zijn gemeente behoren gedoopt te zijn?”

Het doopformulier gaat uit van de gedachte, dat de kinderen der gelovigen in zonde ontvangen en geboren en daarom aan allerhande ellende, ja aan de verdoemenis zelf onderworpen zijn.

Tegelijkertijd vraagt men aan de ouders om te belijden dat hun kinderen in Christus geheiligd zijn en daarom als lidmaten der gemeente behoren gedoopt te wezen.

Dat is een hinken op twee gedachten.

Wanneer onze kinderen aan de verdoemenis onderworpen zijn, gaan zij niet verloren, maar dan zijn ze verloren en aan die situatie verandert de kinderdoop niets.

“Ten tweede: Belijdt u dat de leer die in het Oude en Nieuwe Testament en in de artikelen van het christelijk geloof vervat is, en in de christelijke kerk alhier geleerd wordt, de ware en volkomen leer van de zaligheid is?”

“Ten derde: Beloofd u en neemt u voor uw rekening deze kinderen van wie u vader en moeder (of getuige) bent, bij het opgroeien, in deze leer naar uw vermogen te onderwijzen en te laten onderwijzen?”

Antwoord:

Ja

Daarna spreekt de dienaar bij het dopen aldus:

N. Ik doop u in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. (Amen.)

Of:

N. Ik doop u in de Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes. (Amen.)

Almachtige en barmhartige God en Vader, wij danken en loven U dat U ons en onze kinderen door het bloed van Uw geliefde Zoon Jezus Christus al onze zonden vergeven hebt. En dat U ons door Uw Heilige Geest tot leden van Uw eniggeboren Zoon en zo tot Uw kinderen hebt aangenomen en ons dit met de Heilige Doop verzegelt en bekrachtigt.

Wij bidden U ook door Hem, Uw geliefde Zoon, dat U deze gedoopte kinderen door Uw Heilige Geest altijd wilt regeren, opdat zij christelijk en godvrezend opgevoed worden en meer en meer groeien in de Heere Jezus Christus. Geef dat ze zo Uw Vaderlijke goedheid en barmhartigheid die U hun en ons allen hebt bewezen, zullen belijden en in alle gerechtigheid onder onze enige Leraar, Koning en Hogepriester Jezus Christus leven en moedig tegen de zonde, de duivel en heel zijn rijk strijden en mogen overwinnen.

Dan zullen zij U en Uw Zoon Jezus Christus en de Heilige Geest, de enige en waarachtige God, eeuwig loven en prijzen. Amen.”

We lezen dus in de Heidelbergse Catechismus, de Nederlandse Geloofsbelijdenis en het Doopformulier dat de kinderdoop dezelfde betekenis zou hebben als de besnijdenis. Als u dat beaamt, dan bevat de Bijbel een aantal schokkende uitspraken voor u. Paulus achtte zijn besnijdenis van geen enkele waarde, ja zelfs schadelijk voor het geloof in de Here Jezus.

Galaten 6:15

Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht, noch voorhuid, maar een nieuw schepsel.

Velen denken ik ben als kind gedoopt, ik ben een verbondskind, met mij zit het wel goed. Nou, de Bijbel leert heel andere dingen en daarom is Paulus ook zo fel.

Wat zegt Paulus van zijn besnijdenis? Filippenzen 3:8

- •Ik acht het schadelijk
- ••Ik geef het prijs
- ••Voor mij is het drek

Dat zijn toch opmerkelijke uitspraken. Hij (Paulus) verwerpt zijn besnijdenis en daarmee dus voor onze tijd ook de kinderdoop die dezelfde betekenis zou hebben als de besnijdenis volgens de HC, Art. 34 en doopformulier en de huidige opvatting in de Reformatorische kerken.

Toen Paulus de Here Jezus had ontmoet zag hij in dat zijn besnijdenis geen enkele eeuwigheidswaarde had.

Dus heeft de kinderdoop/bespreuking ook geen enkele eeuwigheidswaarde.

Hij (Paulus) verkreeg eeuwig leven **door het geloof in de Here Jezus.**

Hij aanvaardde de Here als Verlosser en liet zich ná zijn bekering dopen.

Hand. 9:18

En terstond vielen af van zijn ogen gelijk als schellen, en hij werd terstond wederom ziende; en stond op, en werd gedoopt.

Om eeuwig leven te hebben moet je door de Heilige Geest Christus dienen en in Hem roemen.

Jezus zegt in Mattheüs 28:19.

*Gaat dan henen, onderwijst al de volkeren, dezelve **dopende** in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb.*

Ook in zijn brief aan de Galaten schrijft Paulus dat de besnijdenis van geen enkele waarde is.

In Gal. 6 : 14 en 15 staat:

"Maar ik moge ervoor bewaard blijven te roemen anders dan in het kruis van de Here Jezus Christus, door wie de wereld mij gekruisigd is en ik der wereld. Want besneden zijn of niet besneden zijn betekent niets, maar of men een nieuwe schepping is."

Vertaald naar de Nederlandse Geloofsbelijdenis staat er dus: als kind gedoopt zijn of niet als kind gedoopt zijn, betekent niets. Het gaat erom of je een nieuwe schepping bent.

De Bijbel vertelt hoe je een nieuwe schepping kunt worden.

In de brief van Paulus aan de Filippenzen 3:4-8 lezen we:

4 *Hoewel ik heb, dat ik ook in het vlees betrouwen mocht; indien iemand anders meent te betrouwen in het vlees, ik nog meer;*

5 *Besneden ten achtsten dage, uit het geslacht van Israël, van den stam van Benjamin, een Hebreër uit de Hebreëen, naar de wet een Farizeër;*

6 *Naar den ijver een vervolger der Gemeente; naar de rechtvaardigheid, die in de wet is, zijnde onberispelijk.*

7 *Maar hetgeen mij gewin was, dat heb ik om Christus' wil schade geacht.*

8 *Ja, gewisselijk, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus, mijn Heere; om Wiens wil ik al die dingen schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen.*

19. Doopformule

De doopformule is in de loop van de vroege kerkgeschiedenis veranderd.

In de Bijbel en door de vroegste kerkvaders werd gedoopt in de naam van Jesjoea en niet in de naam van de Vader, Zoon en Heilige Geest.⁵

Matteus 28 vers 19 is de enige Bijbelse aanwijzing voor de drievoudige naamsformule, terwijl dit niet eens zeker is. Alle overige plaatsen waar over de doop wordt gesproken gaan duidelijk over één naam en dat is de naam van Jesjoea!

Luk. 24:47

En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden, onder alle volken, beginnende van Jeruzalem.

Hand. 2:38

En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes

Hand. 4:12

En de zaligheid is in geen Anderen; want er is ook onder den hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welken wij moeten zalig worden.

Hand. 8:12

Maar toen zij Filippus geloofden, die het Evangelie van het Koninkrijk Gods, en van den Naam van Jezus Christus verkondigde, werden zij gedoopt, beiden, mannen en vrouwen.

Hand.10:48

En hij beval, dat zij zouden gedoopt worden in den Naam des Heeren. Toen baden zij hem, dat hij enige dagen bij hen wilde blijven.

Hand.19:5

En die hem hoorden werden gedoopt in den Naam van den Heere Jezus.

Hand. 22:16

En nu, wat vertoeft gij? Sta op, en laat u dopen, en uw zonden afwassen, aanroepende den Naam des Heeren.

20. Geheiligd in Christus

Onze kinderen zijn niet geheiligd in Christus, zoals het doopformulier leert, maar door hun gelovige ouders. (1 Korinthe 7:14)

Dit betekent niets minder dan: afgezonderd, in een aparte positie gesteld tot heil.

Zij komen in de invloedssfeer van het evangelie terecht en dat is een geweldig voorrecht!

Met een besprenkeling van zuigelingen heeft dat niets te maken. Er rust op de ouders een verantwoordelijke taak, om hun kinderen op te voeden in de vreze des Heren.

Deut. 6: 6,7

6 En deze woorden, die ik u heden gebiede, zullen in uw hart zijn.

7 En gij zult ze uw kinderen inscherpen, en daarvan spreken, als gij in uw huis zit, en als gij op den weg gaat, en als gij nederligt, en als gij opstaat.

Het huwelijk is een heilige, van God gewilde en geboden zaak.

De Bijbel zegt dat onze kinderen niet onrein zijn, maar heilig! 1 Korinthiërs 7:14

Want de ongelovige man is geheiligd door de vrouw, en de ongelovige vrouw is geheiligd door den man; want anders waren uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig.

Apart gesteld onder de leiding van hun ouders, totdat ze zelf hun keuze hebben bepaald.

Het heil stroomt dus van de gelovige huwelijkspartner naar de ongelovige en de zegen van de gelovige ouders vloeit naar het kind, dat door hen geheiligd is.

20 Huisteksten” in het NT

De voorstanders van de kinderdoop/besprenkeling verwijzen vaak naar de z.g. “huisteksten”.

Teksten waar sprake is van het dopen van *huisgezinnen*.

Als er ook kinderen bedoeld worden dan worden die ook expliciet genoemd in de Bijbel.

In Hand. 21:5 lezen we:

*Toen het nu geschiedde, dat wij deze dagen doorgebracht hadden, gingen wij uit, en reisden voort; en zij geleidden ons allen met **vrouwen en kinderen** tot buiten de stad; en aan den oever nederknielende, hebben wij gebeden.*

⁵ Matth. 28 is de enige plaats waar dit wel gesuggereerd word, maar dat vers is alleen terug te vinden in enkele oude Latijnse manuscripten welke ook gehanteerd werden voor de overgeleverde tekst!

Er is geen ondersteuning voor deze lezing in de Griekse manuscripten.

In Hand.8:10 lezen we: *Welken zij allen aanhingen, van den kleine tot de grote, zeggende: Deze is de grote kracht Gods.*

En in vs. 12b ... *en van de naam van Jezus Christus verkondigde, werden zij gedoopt, beiden, mannen en vrouwen.*

In Hand. 16:15 staat:

*En als zij gedoopt was, en haar huis, bad zij ons, zeggende: Indien gij hebt geoordeeld, dat ik den Heere getrouw ben, zo komt in **mijn** huis, en blijft er. En zij dwong ons.*

Een getrouwde vrouw heeft het niet over **mijn** huis, maar over **ons** huis.

Was Lydia getrouwd en had ze kinderen?

Er is niemand die het weet.

Om daar nu de kinder-doop/bespreuking op te gronden...{}

Hand.18:8

En Crispus, de overste der synagoge, geloofde aan den Heere met geheel zijn huis; en velen van de Korinthiërs, hem horende, geloofden, en werden gedoopt.

Waren er kinderen bij die konden horen en geloven?

In 1 Korinthe 1:14 lezen we dat er door Paulus slechts twee mensen gedoopt werden, Krispus en Gajus

1 Korinthe 1:14

Ik dank God, dat ik niemand van ulieden gedoopt heb, dan Krispus en Gajus;

In Hand. 10:48 en in Hand. 16:32 gaat het over Cornelius en over de gevangenbewaarder, mensen die in het Romeinse leger dienden of hadden gediend (de gevangenbewaarder)

Een Romeins soldaat mocht NIET gehuwd zijn! (die wet gold tot 140 n. Chr.)⁶

Toen Petrus met enige broeders uit Joppe kwam, had Cornelius zijn bloedverwanten en beste vrienden bijeengeroepen Hand. 10:24

⁶ *Uit: (de wereld van de Romeinen onder redactie van Andrea Giardina)*

Cornelius zei:

“Wij zijn nu allen aanwezig voor het aangezicht Gods, om te horen al wat u door de Here opgedragen is.”

Hand.10:46

46 Want zij hoorden **hen spreken met vreemde talen**, en God groot maken.

Kinderen/zuigelingen horen en spreken niet in vreemde talen:

De kans dat er kinderen bij hem (Cornelius) in huis waren, is nihil.

De aanhangers/verdedigers van de kinderdoop beweren dat met: "al de zijnen"⁷ óók kinderen bedoeld worden, maar de vraag is ook hier: waren er wel kinderen aanwezig?

Handelingen 16:32-34

30 En hen buiten gebracht hebbende, zeide hij: Lieve heren, wat moet **ik** doen, opdat ik zalig worde?

31 En zij zeiden: Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis.

32 En zij spraken tot hem het woord des Heeren, en tot allen, die in zijn huis waren

33 En hij nam hen tot zich in dezelve ure des nachts, en wies hen van de striemen; en hij **werd** terstond gedoopt, **en al de zijnen**. (sommige vertalingen geven hier: liet zich dopen)

34 En hij bracht hen in zijn huis, en zette hun de tafel voor, en verheugde zich, dat hij met al zijn huis aan God gelovig geworden was.

Bij nauwkeurige bestudering van de teksten zien we :

a. In vs. 30 dat de gevangenenbewaarder vraagt: 'heren wat moet **ik** doen om behouden te worden?'

b. In vs. 31 antwoordt Paulus: " Geloof in de Heere Jezus Christus en **gij** zult zalig worden, **gij** en uw huis."

c. zij (Paulus en Silas) spraken het woord Gods tot hem (...) en tot allen die in zijn huis waren; vs. 32 Zuigelingen / kinderen zullen dat niet begrepen hebben;

d. ..en hij werd terstond gedoopt en al de zijnen vs.33.... sommige vertalingen o.a. (GNB, NBG 51, Lu, WV95) geven hier "liet" zich dopen.

Een bewust handelen van de aanwezigen.

Kinderen/zuigelingen laten zich niet dopen, maar worden gedoopt.

e. dat hij met zijn gehele huis tot het geloof in God gekomen was. (vs.34)

Geloof kan men immers van een zuigeling/kind niet verwachten.

Ook bij het dopen van het gezin van Stefanus, 1 Korinthe 1:16, waren geen kinderen/zuigelingen aanwezig.

Gal.1:17

Paulus ging ná zijn bekering naar eigen zeggen naar Arabië een "langdurige stille periode"

Vs.18 Daarna kwam ik na drie jaren weder te Jeruzalem.....

Hoeveel jaar later Paulus het gezin van Stefanus gedoopt heeft, weet niemand.

Kort geleden hoorde ik iemand zeggen: "De vrouw van Stefanus kan jaren ná de dood van Stefanus wel hertrouwd zijn en kinderen gekregen hebben, die door Paulus gedoopt werden."

Dan vraag ik me toch af: " moet jij je dikke duim niet eens na laten kijken?"

Maar ja, als men persé vast wil houden aan de traditie en geschriften van mensen, dan worden sommige zaken er met de haren bij getrokken om maar het gelijk binnen te halen..

⁷ In Hand.16:34-36 gaat het niet om vrouw en kinderen (**al de zijnen**)

We moeten hier denken aan bedienden/ondergeschikten.

Een gevangenenbewaarder was een Romeins soldaat, die mocht tot 140 n. Chr.. **NIET gehuwd** zijn!

Het militaire recht uit die tijd verplichtte een Romeins soldaat ongehuwd te blijven...

Gevangenenbewaarders waren oud, niet meer in het leger actieve, militairen, die geen kinderen hadden.

Uit: (de wereld van de Romeinen onder redactie van Andrea Giardina)

We kunnen op grond van de genoemde teksten zelf constateren dat het in deze teksten om volwassen mensen ging!

Wie de Bijbel zonder vooringenomenheid leest kan dan ook niet anders dan erkennen dat de doop een getuigenis is, van datgene wat er met hem gebeurd is en niet omgekeerd.

Bovendien betekent “ganse/gehele huis” niet per definitie alle huisgenoten.

In 1 Sam. 1:21,22 lezen we dat Elkana met zijn *ganse huis* ging om het jaarlijkse slachtoffer en zijn gelofte aan de Here te brengen, terwijl zijn vrouw Hanna en de kleine Samuël thuisbleven.

21 En die man, Elkana toog op met zijn ganse huis, om den HEERE te offeren het jaarlijkse offer, en zijn gelofte.

22 Doch Hanna toog niet op; maar zij zeide tot haar man: Als de jongen gespeend is, dan zal ik hem brengen, dat hij voor het aangezicht des HEEREN verschijne, en blijve daar tot in eeuwigheid.

In 1Kron. 10: 6 wordt gezegd dat Saul en zijn gehele gezin tegelijk met hem stierf.

Toch was dit uitgezonderd Isboseth. 2 Sam.3:14 - 2 Sam.4:8

1 Kron.10:6 Alzo stierf Saul en zijn drie zonen; ook zijn ganse huis is tegelijk gestorven.

2 Sam. 3:14

Ook zond David boden tot Isbóseth, den zoon van Saul, zeggende: Geef mij mijn huisvrouw Michal, die ik mij met honderd voorhuiden der Filistijnen ondertrouwd heb.

2 Sam. 4: 8

En zij brachten het hoofd van Isbóseth tot David te Hebron, en zeiden tot den koning: Zie, daar is het hoofd van Isbóseth, den zoon van Saul, uw vijand, die uw ziel zocht, also heeft de HEERE mijn heer den koning te dezen dage wrake gegeven van Saul en van zijn zaad.

21. De besnijdenis

De besnijdenis was/is voor Israël een verbondsteken en behoort daarom tot de ceremoniële wetten.

Dat was de oorzaak dat de besnijdenis door de apostelen in de nieuwtestamentische gemeente niet werd overgenomen, of door een andere handeling vervangen werd.

Galaten 5: 2 *Ziet, ik Paulus zeg u, zo gij u laat besnijden, dat Christus u niet nut zal zijn.*

1 Korinthe 7 : 19

De besnijdenis is niets, en de voorhuid is niets, maar de onderhouding der geboden Gods.

Handelingen 15

Op dit eerste concilie te Jeruzalem was het grote vraagstuk of de besnijdenis in het Nieuwe Testament gehandhaafd moest worden.

Hand.15:19

19 Daarom oordeel ik, dat men degenen, die uit de heidenen zich tot God bekeren, niet beroere;

De besnijdenis werd als niet nodig geacht

Let wel: voor de gelovigen uit de heidenen.

Er werd met geen enkel woord gerept **over de doop** en zeker niet over de doop van zuigelingen.

Er werd zelfs niet op gezinspeeld dat nu de **doop in de plaats van de besnijdenis gekomen was.**

Het was ook niet vreemd dat men verder een parallel begon te trekken tussen de doop en de besnijdenis; het werd allebei gezien als een (h)erkenning van geboren te zijn in ‘Gods’ volk, als onderdanen van zijn Koninkrijk.

Maar ondanks deze parallel moet worden vastgesteld dat de doop toch nog steeds gezien werd als een daad van verzoening, wat bij de besnijdenis nooit het geval geweest was.

Hierdoor werd een zuigeling verlost van ‘de erfzonde’, ‘van boven geboren’ en kreeg daardoor deel aan eeuwige behoudenis.

In de Bijbel lezen we:

Wie acht dagen oud is, zal bij u besneden worden, al wat mannelijk is in uw geslachten"

Genesis 17:9-12.

Als God zo'n gebod gegeven had aangaande het dopen van onze kinderen, zouden wij er niet aan twifelen, maar dat gebod ontbreekt.

Wij hebben wel een besnijdenis, die van het hart is, die niet met handen geschied.

Romeinen 2:29

Maar die is een Jood, die het in het verborgen is, en de besnijdenis des harten, in den geest, niet in de letter, is de besnijdenis; wiens lof niet is uit de mensen, maar uit God.

Kolossenzen 2:11

11 In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus;

12 Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft.

Sommigen halen deze laatste tekst ten onrechte aan i.v.m. de kinderdoop/bespreuking.

"In Hem zijt gij ook met een besnijdenis, die geen werk van mensenhanden is, besneden door het afleggen van het lichaam des vleses, in de besnijdenis van Christus, daar gij met Hem begraven zijt in den doop. In Hem zijt gij ook mede opgewekt DOOR HET GELOOF aan de werking Gods, die Hem uit de doden heeft opgewekt" (v.11,12). Ziet u hier iets over een zuigelingendoop? Wel ziet ge, dat degenen, die gedoopt worden in de kracht van God geloven, hetgeen een zuigeling niet kan doen. Men mag een tekst niet uit zijn verband rukken. In plaats van zuigelingendoop te steunen, laat deze tekst zien, dat alleen mensen die geloven, gedoopt mogen worden.

De besnijdenis waarover hier en in Romeinen 2:29 geschreven wordt, vindt plaats in het hart en heeft evenveel met bekering en geloof te maken als de doop.

De besnijdenis was en is nog steeds het teken in het vlees van de uitverkiezing van Israël.

Een **eeuwige belofte** van God aan Abraham, dat zijn zaad het land Kanaän zou erven en dat God hem tot een God zou zijn.

Met Abraham en het vleselijk nageslacht, daar sloot God een eeuwig verbond mee.

Wij, heidenen, zijn geen vleselijk nageslacht van Abraham, omdat we niet uit Joodse ouders (moeder) geboren zijn.

Op grond van een geestelijke geboorte, of **wedergeboorte** zijn wij **geestelijke kinderen** van Abraham.

Gal. 3:29

... indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofte erfgenamen.

Galaten 3:6,7

6 Gelijkerwijs Abraham Gode geloofd heeft, en het is hem tot rechtvaardigheid gerekend;

7 Zo verstaat gij dan, dat degenen, die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn.

De besnijdenis is iets totaal anders dan de kinder-doop/bespreuking en wel om de volgende redenen.

- de besnijdenis is het teken van het eeuwig verbond tussen God en Abraham en zijn nageslacht;

Kan dus nooit vervangen worden door wat mensen ingesteld hebben.

- De besnijdenis geldt alleen voor **jongens** en niet voor meisjes;

De kinderdoop geldt zowel voor jongens als voor meisjes.

- De kinderdoop is **geen teken van een verbond en niet door God ingesteld.**

Nergens wordt in de Bijbel de doop als een teken van een verbond uitgelegd.

De kerken die deze leer nog uitdragen zijn de mening toegedaan dat de Kerk in de plaats van Israël is gekomen en dat het verbond dat God heeft gesloten met Abraham is **overgegaan op de Kerk**.

Wie heeft vandaag nog het lef te zeggen dat de kerk in de plaats van Israël gekomen is?

Opmerkelijk genoeg is het in betrekkelijk korte tijd zeer impopulair geworden om aanhanger van de zogenaamde vervangingsleer /- theologie te zijn.

Maar velen zijn niet bereid de gevolgen daarvan in te zien en de consequenties te trekken.

Nog steeds wordt in bijna alle Reformatorische gemeenten verkondigd dat de doop in de plaats van de besnijdenis is gekomen, maar het staat niet in de Bijbel, dus is het een traditie zonder Bijbelse grond

Nog steeds is de besnijdenis voor het Joodse volk een belangrijke ceremonie.

Dat is geen wonder. God zelf gaf daartoe ooit nadrukkelijk aan Abraham de opdracht:

Genesis 17: 10 e.v.

10 Dit is Mijn verbond, dat gijlieden houden zult tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u: dat al wat mannelijk is, u besneden worde.

11 En gij zult het vlees uwer voorhuid besnijden; en dat zal tot een teken zijn van het verbond tussen Mij en tussen u.

12 Een zoonje dan van acht dagen zal u besneden worden, al wat mannelijk is in uw geslachten: de ingeborene van het huis, en de gekochte met geld van allen vreemden, welke niet is van uw zaad;

*13 De ingeborene van uw huis, en de gekochte met uw geld zal zekerlijk besneden worden; en Mijn verbond zal zijn in ulieder vlees, tot **een eeuwig verbond**.*

*14 En wat mannelijk is, de voorhuid hebbende, wiens voorhuids vlees niet zal besneden worden, **dezelve ziel zal uit haar volken uitgeroeid worden; hij heeft Mijn verbond gebroken.***

Het is opmerkelijk hoe het Joodse volk daaraan heeft vastgehouden tot op de dag van vandaag.

Zelfs in tijden van bittere vervolging was men bereid grote gevaren te trotseren.

Er stond immers een strenge sanctie op als het gebod niet werd nagekomen.

De doop wordt nergens in het Nieuwe Testament vereenzelvigd met de besnijdenis.

Het was een 'zegel' op zijn geloof waardoor hij 'de vader van alle gelovigen' werd, of die nu besneden zijn of niet (Rom. 4:11,12)

11 En hij heeft het teken der besnijdenis ontvangen tot een zegel der rechtvaardigheid des geloofs, die hem in de voorhuid was toegerekend; opdat hij zou zijn een vader van allen, die geloven in de voorhuid zijnde, ten einde ook hun de rechtvaardigheid toegerekend worde;

12 En een vader der besnijdenis, dengenen namelijk, die niet alleen uit de besnijdenis zijn, maar die ook wandelen in de voetstappen des geloofs van onzen vader Abraham, hetwelk in de voorhuid was.

Er wordt nergens gesteld dat gelovigen delen in het 'verbond' met Abraham.

Wanneer zijn nakomelingen zich later lieten besnijden, was dat niet een 'zegel' op hun geloof (want het gebeurde vóórdat zij geloofden en het was nog maar de vraag óf zij ooit tot geloof zouden komen...), het was een teken van de belofte die voor Eén van hen gold, Abrahams 'zaad',

Gal. 3:16

Nu zo zijn de beloftenissen tot Abraham en zijn zaad gesproken. Hij zegt niet: En den zaden, als van velen; maar als van een: En uw zade; hetwelk is Christus.

Christus, die deze 'lijn der belofte' vervulde, maakt de geestelijke betekenis van de besnijdenis overbodig.

Om sociale redenen kan het echter soms toch wenselijk zijn (zoals bij Timotheüs, hoewel hij wel gedoopt was –

Hand. 16:3

Deze wilde Paulus, dat met hem zou reizen; en hij nam en besneed hem, om der Joden wil, die in die plaatsen waren; want zij kenden allen zijn vader, dat hij een Griek was.

Wanneer het dopen van zuigelingen zo duidelijk in het Nieuwe Testament onderwezen wordt als haar voorstanders beweren, zou dit gebruik overal waar de Bijbel bestudeerd wordt, spontaan bediend worden.

In werkelijkheid wordt dat alleen verdedigd door mensen die vanuit hun beïnvloeding door de 'Hervormde' vleugel van de Reformatie geleerd hebben bepaalde teksten hiervoor aan te dragen.

Mensen die deze visie steunen, verwijzen graag naar de tekst waar Jezus de kinderen zegent

Matt. 19:13,14

13 Toen werden kinderkens tot Hem gebracht, opdat Hij hun de handen zou opleggen en bidden; en de discipelen bestrafden hen.

14 Maar Jezus zeide: Laat af van de kinderkens, en verhindert hen niet tot Mij te komen; want derzulken (ongedoopten) is het Koninkrijk der hemelen.

Deze tekst wordt vaak genoemd als Bijbels argument, met betrekking tot het dopen van zuigelingen.

22. De doop in plaats van de besnijdenis

Principiële verschillen tussen de doop en besnijdenis.

De besnijdenis werd/wordt alleen toegepast bij mannelijke personen, terwijl de doop zowel mannen als vrouwen geldt.

Voor het ondergaan van de besnijdenis was/is geen geloof nodig, daar deze plaats vond/vindt op de achtste dag ná de geboorte. **De doop is een zegel op de bekering en geloof.**

De doop verkrijgt juist door het geloof haar betekenis.

Romeinen 2 : 29

Maar die is een Jood, die het in het verborgen is, en de besnijdenis des harten, in den geest, niet in de letter, is de besnijdenis; wiens lof niet is uit de mensen, maar uit God.

In het Nieuwe Testament geldt alleen de besnijdenis des harten, d.w.z. de wedergeboorte of bekering.

Kol. 2 : 11:

In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus;

De besnijdenis in het vlees was een handeling die met de handen geschiedde evenals de doophandeling.

Maar de Bijbel spreekt hier van **een besnijdenis die zonder handen „geschiedt”**, nl. de bekering of het afleggen van de zonde. **Deze “besnijdenis”**, deze handeling, die de vernieuwing van het hart betekent, is in de plaats van de besnijdenis van het Oude Testament gekomen, voor gelovigen uit de heidenen.

Daarom kon de apostel Paulus in Galaten 6:15 zeggen:

Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht, noch voorhuid, maar een nieuw schepsel.

Terwijl de Oud Testamentische besnijdenis een zuiver teken voor Israël was, zo is de doop het zegel der wedergeboorte die door God gewrocht is in het hart.

Waarom wordt dan deze opvatting in de kerken nog verkondigd?

Omdat ze in die kerken de vervangingsleer nog niet afgezworen hebben.

De kerk kwam in de plaats van Israël en het verbond dat God heeft gesloten met Israël is **overgegaan op de Kerk**.

Dit is een on-Bijbelse gedachte.

Het is geen steekhoudend argument om de kinderdoop te verdedigen, het is een **theologie** - een "leer"-welke door mensen, hoe Bijbels deze ook lijkt, is bedacht, maar geen grond heeft in de Bijbel.

Het is een “omweg” om de kinderdoop te rechtvaardigen.

Maar men **moet** wel, omdat men vanuit de Bijbel zelf géén argumenten kan vinden waarom de kinderdoop toegepast zou moeten worden.

_ De besnijdenis is een teken van het verbond dat God met Abraham sloot.

De doop is geen teken van een verbond, maar een bevestiging van een geloofskeuze. !!

Een heiden die zich laat dopen, wordt een gelovige uit de heidenen en als zodanig behoort hij/zij tot het Noachitisch verbond.

Voor een gelovige uit de heidenen betekent de doop, dat als lid van de christelijke gemeente zijn leven vernieuwd wordt.

Nergens lezen we in de Bijbel dat de besnijdenis voor Joden en Jezus Messias belijdende Joden een achterhaalde ceremonie is.

Was het de overtuiging van Paulus geweest dat de doop in de plaats van de besnijdenis was gekomen, dan zou dat in het geval van Timótheüs ongetwijfeld naar voren gekomen zijn.

Alles wijst erop dat de doop een andere functie heeft.

De besnijdenis was en is het teken van het eeuwig verbond dat God met Abraham en zijn **natuurlijke nakomelingen** (Joden) oprichtte.

Gen. 17:10,11

10 Dit is Mijn verbond, dat gijlieden houden zult tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u: dat al wat mannelijk is, u besneden worde.

11 En gij zult het vlees uwer voorhuid besnijden; en dat zal tot een teken zijn van het verbond tussen Mij en tussen u.

Een teken dat men tot het natuurlijke/vleselijke geslacht van Abraham gerekend werd/wordt.

Het ware zaad van Abraham bestaat niet uit natuurlijke kinderen, maar uit gelovigen.

Gal 3:29

En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofte erfgenamen.

Wie de kinderdoop in de plaats van de besnijdenis stelt, gaat weer naar de natuurlijke lijn der geslachten.

De doop heeft dan betrekking op het natuurlijke en tijdelijke leven.

Een Jood is in het verbond met God door zijn geboorte en niet door de besnijdenis.

Ook een niet besneden Jood is een Jood.

Er is geen enkele Bijbelse grond voor een verbinding tussen de christelijke doop en de besnijdenis.

Kolosse 2:11,12

11 In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus;

12 Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft.

De besnijdenis is het blijvende teken van de uitverkiezing van Israël.

Galaten 6:15

Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht, noch voorhuid, maar een nieuw schepsel.

Als de kinderdoop in de plaats van de besnijdenis is gekomen- zoals de belijdenisgeschriften ons leren, dan heeft ook de kinderdoop geen enkele kracht.

23. Bijbelse doop – Geloofsdoop

De geloofsdoop die volwassenen ondergaan wordt in reformatorische kringen sterk veroordeeld en wordt door sommigen wel genoemd de zonde tegen de Heilige Geest.

Men zegt: als je eenmaal gedoopt bent dan is het onmogelijk om dit opnieuw te laten doen, want dan maak je het offer van Christus belachelijk.”

Dit zou juist zijn als er twee keer sprake is van een geloofsdoop / bekeringsdoop.

Maar dat geldt niet voor iemand die als zuigeling gedoopt is, want de kinderdoop/bespenkeling is geen Bijbelse doop!

Als iemand als kind gedoopt is en zich op volwassen leeftijd laat dopen, dan is dit een erkenning van de ware Bijbelse doop en een ontkenning van de kinderdoop als Bijbelse doop.

In plaats van de kinderdoop moeten de kinderen opgedragen worden aan de Here.

Ook Jezus werd als kind, acht dagen oud zijnde, besneden en toen Hij veertig dagen oud was opgedragen en op volwassen leeftijd door Johannes gedoopt. Luk3: 21-25.

Als we Jezus in alles moeten/willen volgen, dan ook hierin.

Wanneer volwassen gelovigen zich niet laten dopen, blijven zij in ongehoorzaamheid steken op de weg der gerechtigheid.

Matth.3:14-15

14 Doch Johannes weigerde Hem zeer, zeggende: Mij is nodig van U gedoopt te worden, en komt Gij tot mij?

15 Maar Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Laat nu af; want aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet hij van Hem af.

Hand.9 : 18

En terstond vielen hem (Paulus) als schubben van de ogen en hij kon weer zien, en hij stond op en werd gedoopt.

Hand. 10:47

Kan ook iemand het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden, welke den Heiligen Geest ontvangen hebben, gelijk als ook wij?

De doop is een bevestiging/teken van het aanvaarden van de Here Jezus als Redder en Verlosser.

1 Petrus 3 : 21

Waarvan het tegenbeeld, de doop, ons nu ook behoudt, niet die een aflegging is der vuiligheid des lichaams, maar die een vraag is van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus;

Een christelijke doop moet gebaseerd zijn op wat de Bijbel leert.

De Bijbel kent alleen de geloofsdoop door onderdompeling van volwassenen die hun geloof en zonden beleden hebben.

Petrus sprak op de Pinksterdag.

Hand.2:37-38

37 En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen:

Wat zullen wij doen mannen broeders?

*38 En Petrus zeide tot hen: **Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.***

Petrus roept in vers 38 op tot bekering en daarna dopen.

En in vers 41 lezen we:

Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt; en er werden op dien dag tot hen toegedaan omtrent drie duizend zielen.

Kinderen/zuigelingen nemen het woord niet aan.

Velen houden vast aan hun kinderdoop en zijn niet bereid om hun overtuiging/leer te toetsen aan Gods Woord.

Hand. 17:11

En dezen waren edeler, dan die te Thessalonica waren, als die het woord ontvingen met alle toegenegenheid, onderzoekende dagelijks de Schriften, of deze dingen alzo waren.

Reformatorische christenen onderhouden nauwe kontakten met Baptisten gemeenten in Engeland en Rusland en ze lezen Bunyan, Spurgeon, en Piper.

Kennelijk is de doop niet kerkscheidend, maar als een gelovige broeder of zuster de geloofsdoop ondergaat wordt hij geëxcommuniceerd in de Ref. kerken

Als broeders en zusters willen buigen voor de schrift en zich laten dopen, worden ze gedwongen, hun kerk te verlaten.

24. Waarom dopen door onderdompeling?

In de doop door onderdompeling gaat het niet om de mens, die uitdrukking geeft aan zijn geloof, maar om de Geest van God, Die de wedergeboorte werkt.

De onderdompeling is een symbool van de dood, van het begraven worden met Christus.

Het komen uit het water een symbool van het opstaan met Christus; en beiden te samen genomen, stellen de tweede geboorte, de dood van de oude mens en de opstanding tot een nieuw leven voor.

a. Omdat wij van de voetzool tot de schedel - met alle leden - gezondigd hebben, past daar een symbool bij van totale reiniging. Een totale ondergang in het watergraf.

Al het oude – het zondige verleden - wordt begraven en de nieuwe gezindheid is om Jezus Christus te volgen!

Het contact met de “oude baas” wordt verbroken en Jezus Christus is voortaan onze Leidsman.

Het oude bestaan onder leiding van de boze is voorbij.

b. Omdat dit de meest letterlijke betekenis is van het woord **dopen**.

Het woord ‘dopen’ betekent: ‘onderdompelen’

Wanneer we in onze Bijbelvertalingen lezen dat Johannes kwam om te dopen *met* water en dat Jezus doopte met de Heilige Geest en met vuur, dan is het opmerkelijk hoe onze vertalingen op dit punt afwijken van de grondtekst en aangepast zijn aan de kerkelijke traditie.

In de grondtekst staat: *in* water, *in* heilige geest en *in* vuur. Matth. 3:11

Wie de menselijke bedenksels en redeneringen loslaat en Christus gehoorzaam wil zijn, die heeft geen moeite met een totale onderdompeling.

De doop door onderdompeling markeert een radicaal keerpunt met het oude leven en de opstanding in een nieuw leven.

Het zou voor Johannes de Doper niet nodig zijn geweest om in de rivier de Jordaan te dopen als dit ook met minder water had gekund.

De kamerling uit Ethiopië zei tegen Filippus : zie daar is water....

De hoeveelheid water die hij ongetwijfeld bij zich had was blijkbaar niet genoeg om gedoopt te worden. In de Bijbel wordt voor het woord 'dopen' het Griekse woord 'baptizein' gebruikt, het betekent letterlijk: onderdompelen.

Het Griekse woord 'rhantizo' wordt gebruikt voor besprengen, dit woord vindt men ook weer bij de priester die het altaar met bloed besprenkelde.

In het boek Handelingen worden vele beschrijvingen gegeven van mensen die tot geloof kwamen met als directe handeling, nadat zij tot geloof kwamen, (d.w.z. de Here Jezus beleden als hun Redder en Verlosser) de doop door onderdompeling.

Hand. 8: 35-36

35 En Filippus deed zijn mond open en beginnende van diezelfde Schrift, verkondigde hem Jezus.

36 En alzo zij over weg reisden, kwamen zij aan een zeker water; en de kamerling zeide: Ziedaar water; wat verhindert mij gedoopt te worden?

37 En Filippus zeide: Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd. En hij, antwoordende, zeide: Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is.

De doop door onderdompeling symboliseert het begraven van de oude mens om als nieuwe schepping op te staan

Kol. 2 : 12

Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft.

Rom. 6:3,4

3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?

4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkewijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.

In Romeinen 6:3-4 wordt duidelijk gezegd dat de dopeling door de doop, dus door de onderdompeling in het water en het er weer uit opstaan, aan de Gemeente laat zien en getuigt dat hij/zij **met Christus is gestorven en begraven**, maar ook weer is **opgewekt**.

Hiermee wordt dus "symbolisch" weergegeven dat men zijn/haar oude leven heeft begraven en het oude leven "dood" is.

En dat men samen met Christus weer opstaat en een **nieuw leven** begint.

De Christelijke doop symboliseert dus méér dan een afkeren van het oude leven (bekering) en een "afwassing" van de zonde.

Het toont ook aan dat men een nieuw leven wil beginnen, een leven met Jezus.

De eerste stap ná de bekering is de geloofsdoop. (Dat is de doop door onderdompeling)

c. Omdat Jezus op die manier werd gedoopt

Johannes dompelde Jezus onder in het water van de Jordaan, er staat in:

Matth.3:15

Maar Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Laat nu af; want aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet hij van Hem af.

Wanneer Jezus zegt 'aldus', bedoelt Hij dat dit de wijze is, waarop gedoopt moet worden.

Matth. 3:16

16 En Jezus, gedoopt zijnde, is terstond opgeklommen uit het water; en ziet, de hemelen werden Hem geopend, en hij zag den Geest Gods nederdalen, gelijk een duif, en op Hem komen.

Marc.1:10

En terstond als Hij uit het water opklom, zag Hij de hemelen opengaan, en den Geest, gelijk een duif, op Hem nederdalen.

d. Elke doop in de Bijbel was door onderdompeling in water

Hand. 8: 38, 39

38 En hij gebood den wagen stil te houden; en zij daalden beiden af in het water, zo Filippus als de kamerling, en hij doopte hem.

39 En toen zij uit het water waren opgekomen, nam de Geest des Heeren Filippus weg, en de kamerling zag hem niet meer; want hij reisde zijn weg met blijdschap.

Bij de kinderdoop/besprekling is het gebruikelijk om drie keer een beetje water op het hoofdje van de zuigeling te sprengen, bij: in de naam van de Vader, en de Zoon en de Heilige Geest. Is dat om het gebruik van het weinige water te compenseren?

e. Onder water dompelen symboliseert het best de dood en de opstanding

De doop wordt nota bene een tegenbeeld genoemd van de zondvloed, een onmiskenbare gedachte aan veel water 1Petrus 3:20,21

Daarom wordt de doop ook aangeduid als het (water)bad der wedergeboorte.

Titus 3:5

Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes;

Door de invoering van de besprekling is de hele uitbeelding van een “opstanding” weggevallen.

Een opstanding in een nieuw leven kun je niet uitdrukken met enkele druppels water.

De voorstanders van de kinderdoop verwijzen niet zelden naar theologen en geschriften van mensen (belijdenisgeschriften)

25. Wat zeggen o.a. Luther, Calvijn, Zwingli, Spurgeon en Philpot ?

Maarten Luther:

- ‘Ik zou hen die zich willen laten dopen helemaal onderdompelen, zodat het de betekenis illustreert’.

- ‘Zonder persoonlijk geloof moet niemand gedoopt worden. Wanneer we niet zeker zijn dat jonge kinderen zelf geloven, kunnen we naar mijn mening de doop uitstellen. Het is zelfs beter helemaal geen kinderen meer te dopen, zodat we de doop niet door deze poespas en allerlei trucs belachelijk maken en de toorn van de gezegende majesteit van God oproepen’

(Preek voor de derde zondag na Epifanie).

Johannes Calvijn:

“ Er bestaat geen twijfel over dat onderdompelen de praktijk was van de eerste gemeente” .

"Zelfs het woord “dopen” duidt het onderdompelen aan; en het is zeker dat onderdompeling in praktijk was bij de primitieve gemeente" (Joh. Calvijn, Instituten, Boek IV, Hoofdst. XV, Art. 19).

“Aangezien Christus de discipelen opdracht geeft om onderricht te geven vóór de doop en wil dat niemand dan gelovigen tot de doop worden toegelaten, lijkt het erop dat wij de doop niet juist bedienen; er moet eerst sprake van geloof zijn” (Harmony of the Gospels, vol. 3 blz. 386, een commentaar op Matth. 28).

De doop volgt als het ware op geloof en daarom vindt die ook later plaats. Maar ten tweede, wanneer de doop bediend wordt aan iemand zonder geloof, waar het per slot van rekening het zegel van is, is het zowel goddeloos als een enorme polariteit” (Commentaar over Handelingen, vol. 1, blz. 362).

Zwingli

Zwingli onderschreef ook dat de betekenis van de doop afhankelijk was van geloof (Werken, vol. 4, blz. 191); hij vond dat de doop uitgesteld zou moeten worden tot de ‘jaren des onderscheids’(Vadian 2, blz. 231).

‘Niets’, zei hij, ‘doet mij op dit moment meer verdriet dan dat ik kinderen moet dopen, want ik weet dat het niet goed is’ (Quellen 4, blz. 184).

Met prijszwaardige eerlijkheid geeft hij toe dat ‘wanneer ik er echter mee zou moeten stoppen, ik bang ben dat ik mijn prebend (salaris) zal kwijtraken’.

John Wesley: ‘Begraven met Hem, zinspeelt op dopen door onderdompeling volgens de gewoonte van de eerste gemeente’.

Charles Haddon Spurgeon (1834-1892)

Spurgeon was tot de overtuiging gekomen dat de Bijbelse doop iets heel anders was dan de kinderdoop. Hij zag de noodzaak in van geloof en berouw vóórdát de doop bij iemand kan plaatsvinden. Daarom zegt hij ook: ‘Ik kwam toen tot het besluit dat ik gedoopt moest worden, wilde Gods genade ooit een verandering in mij werken.

Spurgeon was bijna 16 jaar toen hij gedoopt werd.

Briefwisseling die Spurgeon had met zijn moeder over zijn geloofsdoop.

De bekende Engelse prediker Charles H. Spurgeon liet zich in 1850 ná zijn bekering in een rivier dopen. Zijn moeder was daar niet over te spreken.

Zij zei: “Charles, ik heb heel vaak gebeden of je toch bekeerd mocht worden, maar nooit dat je Baptist zou worden”.

De jonge Charles begon geen discussie en kwam ook niet met allerlei Bijbelteksten aandragen, maar antwoordde:

“Och, lieve moeder, God hééft uw gebeden verhoord, maar zoals de Heere dat gewoonlijk doet, heeft Hij u méér gegeven, dan u Hem gevraagd hebt...”.

Philpot

Was voor zichzelf zo zeer overtuigd dat de volwassendoop door onderdompeling alleen de juiste wijze van dopen was, dat hij nadrukkelijk verklaarde voor zichzelf evenmin met de kinderdoop te kunnen meegaan, als met de drijvers van de vrije wil.

Maar veel belangrijker is: Wat zegt de Bijbel.

26. Kinderdoop en kinderen aan het avondmaal.

Augustinus drong sterk aan op het deelnemen door kinderen aan het avondmaal.

Dit was een noodzakelijk gevolg van het dopen van de kinderen, omdat de oorsprong van het deelnemen van kinderen aan het avondmaal nauw samen hangt met de kinderdoop.

Wanneer het bijgeloof de plaats inneemt van het geloof, en menselijke begrippen de plaats innemen van het Woord van God, waartoe kunnen dan zelfs geleerde en ontwikkelde mensen niet verleid worden!

27. Verbonden.

De Christelijke kerken claimen dat de doop in de plaats van de besnijdenis is gekomen en daarmee de opname in het **nieuwe verbond** met God in Christus.

Maar met wie zijn/worden de verbonden eigenlijk gesloten, dat oude verbond waarvan de kerken zeiden: dat was met Israël en dat nieuwe verbond waarvan de kerken zeiden: dat is met de kerk?

Hoe kan het dat het Nieuwe Testament een totaal andere omschrijving geeft aan het Nieuwe Verbond dan het Oude Testament, waar het Nieuwe Verbond wordt voorzegd?

Jer. 31:31-34

31 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat **Ik** met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond **zal** maken;

32 Niet naar het verbond, dat **Ik** met hun vaders gemaakt heb, ten dage als **Ik** hun hand aangreep, om hen uit Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij vernietigd hebben, hoewel **Ik** hen getrouwd had, spreekt de HEERE;

33 Maar dit is het verbond, dat **Ik** na die dagen met het huis van Israël maken **zal**, spreekt de HEERE: **Ik zal** Mijn wet in hun binnenste geven, en **zal** die in hun hart schrijven; en **Ik zal** hun tot een God zijn, en zij zullen **Mij** tot een volk zijn.

34 En zij **zullen** niet meer, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, leren, zeggende: Kent den HEERE! want zij **zullen** **Mij** allen kennen, van hun kleinste af tot hun grootste toe, spreekt de HEERE; want **Ik zal** hun ongerechtigheid vergeven, en hunner zonden niet meer gedenken.

Zijn we nu in de dagen dat iedereen de HEERE kent?

Dat niemand zijn naaste hoeft te leren over God? Nee, dus.

Hebr.8:10

10 Want dit is het verbond, dat Ik met het huis Israëls maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven, en in hun harten zal Ik die inschrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.

Eén van de belangrijkste draden waarmee men geprobeerd heeft om het nieuwe verbond aan het oude verbond vast te maken is de kinderdoop.

De doop wordt bediend aan kinderen/zuigelingen, en onder het oude verbond werden de jongetjes besneden.

Het oude verbond.

De belofte gaat over nakomelingschap als het stof der aarde,

Gen. 13:16,

En Ik zal uw zaad stellen als het stof der aarde, zodat, indien iemand het stof der aarde zal kunnen tellen, zal ook uw zaad geteld worden.

maar ook over een geestelijk nakomelingschap/zaad als de sterren des hemels.

Gen. 15:5

Toen leidde Hij hem uit naar buiten, en zeide: Zie nu op naar den hemel, en tel de sterren, indien gij ze tellen kunt; en Hij zeide tot hem: Zo zal uw zaad zijn!

Het nieuwe verbond.

Paulus zegt, terwijl hij spreekt over Israël, zijn broeders naar het vlees, wanneer hij hun voordelen opsomt: hunner zijn de **verbonden**, meervoud.

Rom.9: 4 Welke Israëlieten zijn, welker is de aanneming tot kinderen, en de heerlijkheid, en de verbonden, en de wetgeving, en de dienst van God, en de beloftenissen;

Niet alleen het oude verbond, maar **de verbonden**, dus ook het nieuwe!

Let wel: Alle verbonden zijn met Israël gesloten.

Ook het nieuwe verbond wordt met Israël gesloten! Jeremia 31:31-34

Wanneer is dat nieuwe verbond tot stand gebracht?

Dat zegt de Here Jezus Zelf....., bij het laatste Avondmaal.

Matth. 26:26-28

26 En als zij aten, nam Jezus het brood, en gezegend hebbende, brak Hij het, en gaf het den discipelen, en zeide: Neemt, eet, dat is Mijn lichaam.

27 En Hij nam den drinkbeker, en gedank hebbende, gaf hun dien, zeggende: Drinkt allen daaruit;

28 Want dat is Mijn bloed, het bloed des Nieuwen Testaments, hetwelk voor velen vergoten wordt, tot vergeving der zonden.

De Here Jezus, naar het vlees een Jood, omringd door Zijn Joodse discipelen, wijst op de tekenen van het nieuwe verbond dat **Hij in en met Israël sluit:**

Zijn gebroken lichaam en Zijn vergoten bloed, tot verzoening van de zonden der wereld, van Joden en niet-Joden.

Het is **dan** nog alles een Joodse aangelegenheid.

Ook op het Pinksterfeest later, want er waren alleen Joden en Jodengenoten in Jeruzalem bij de uitstorting van de Heilige Geest aanwezig".

Pas veel later, bij de Romeinse hoofdman Cornelius, wordt tot stomme verbazing van de Joodse gelovigen en van Petrus zelf, op heidenen de Heilige Geest uitgestort.

En vanaf dat moment worden niet-Joden toegevoegd aan de kring van hen die geloven in Jezus Christus en behouden worden.

Ze worden als vreemde loten ingeënt op de oude wortel, opgenomen in het nieuwe verbond met Israël.

Ingeënt.....Maar denk erom, waarschuwde Paulus toen de heiden-christen gelovigen al:

niet jullie dragen de wortel, maar de wortel draagt jullie!

Het is hun verbond waar jullie door Gods genade nu mede deel aan mogen krijgen.

En straks gaat God precies doen wat Hij al bij monde van de profeet Jeremia gezegd heeft.

Wanneer Zijn genadewerk onder de heidenen voltooid is, gaat Hij gans Israël behouden.

Dan zal de Verlosser uit Sion (het hemels Jeruzalem), en tot Sion (het aardse Jeruzalem) komen en zal Hij Zelf de goddeloosheden van Jacob afwenden en hun zonden wegnemen.

Wees dus maar blij, gelovige heidenen, dat God tijdelijk en gedeeltelijk Zijn eigen, uitverkoren (Joodse) volk terzijde heeft gezet (takken heeft weggebroken), zodat jullie erbij konden komen.

Maar straks gaat Hij verder met Israël, omdat Hij trouw is aan Zichzelf en aan Zijn **verbond(en)**. Het nieuwe verbond (voor de gelovigen) is gesloten in Christus' bloed en het teken dáárvan is het Avondmaal.

Hoe heeft de Christelijke kerk in de loop der eeuwen het gelaat van Jezus voor de Joden verduisterd! Dan zal Israël het zien. En zullen ze elkaar in de armen vallen, misschien wel wenend, net zoals Jozef en zijn broers. Op Zijn tijd, en op Zijn wijze. *cit. ds. H. Abma predikant in de PKN, te Gouda*

28. Vervangingsleer (VL)

De vestiging van de staat Israël in het oude land der vaderen heeft niet alleen ontroering verwekt in de harten van heel het Joodse volk, zij bracht ook een merkbare deining teweeg in de wereld der theologen.

De Gereformeerde zienswijze

Sedert jaren werd van bepaalde zijde met nadruk verklaard, met een beroep op de Heilige Schrift, dat het Joodse volk als natie geen toekomst meer had.

Door hun verwerping van de Messias hadden de Joden definitief hun eigen graf gegraven.

De wanhopig gestreden oorlog, die ten doel had het Romeinse juk af te schudden, was immers in het jaar 70 n. Chr. geëindigd met de door Jezus zelf voorspelde verwoesting van Jeruzalem en daarmee had het zelfstandig bestaan van het Joodse volk een einde genomen. Voorgoed!

De Christelijke Kerk trad in de rechten en voorrechten van het oude volk van God, was er de geestelijke voortzetting van: het geestelijk Israël. Hoe zou er daarnaast voor het vleselijk Israël nog hoop of toekomst kunnen zijn?

Zo'n gedachte was immers door het bestaan der Christelijke Kerk uitgesloten.

Wel wekte het enige verbazing dat het Joodse volk zich, zonder het bezit van een eigen vaderland, toch gedurende bijna twee duizend jaar als een apart geheel had weten te handhaven.

Maar dit kon niet anders gezien worden dan als een ontzaglijke prediking van het oordeel Gods, dat komt over ieder die Jezus als zijn Heiland verwerpt.

Het Joods nationalistisch drijven zou nimmer tot enig tastbaar resultaat kunnen leiden!

En zie, daar wordt toch op zekere dag in mei 1948 "zomaar" de staat Israël uitgeroepen.

Veel traditie en overlevering is in de loop van de geschiedenis de kerk binnen gedrongen.

Het is onmiskenbaar, dat de terugkeer van veel Joden naar het land der vaderen en de stichting van de staat Israël in 1948, de aanhangers van de VL voor een groot probleem heeft gesteld.

Israël had toch afgedaan?

Nog steeds, in 2009, zijn er theologen die dat menen en ook hardop zeggen.

De vrijgemaakt-gereformeerde dr. J. Douma uit Kampen zei onlangs nog in het Nederlands Dagblad, dat het Joodse volk niet langer de oogappel van God is.

Maar op welke tekst(en) hij dat baseerde werd niet duidelijk. Maar de God van de Bijbel is gelukkig trouw aan Zijn beloften. Kennelijk heeft dr. Douma een bijzondere Bijbel.

"Wat er in Palestina gebeurd is, en wat er ook verder moge gebeuren, het heeft met de Goddelijke profetie die ons in de Heilige Schrift geboden wordt, niets te maken", Cit. Prof. G.Aalders

De kerk kwam in de plaats van Israël en het verbond dat God heeft gesloten met Abraham is

overgegaan op de Kerk. Aangeduid als de vervangingsleer. (VL)

De vervangingsleer is een pertinente ketterij. *cit ds. J.Koppelaar*

De vervangingsleer is, helaas in veel kerken, nog steeds springlevend!

De gemeenten waar kinderen/zuigelingen gedoopt / besprenkeld worden, waarmee men wil aantonen dat ze in het verbond zijn opgenomen, dat God met Abraham heeft gesloten, hebben de vervangingsleer nog steeds niet afgezworen.

Wij heidenen delen alleen in het verbond als we door persoonlijk geloof in Jezus Messias ingelijfd worden in de wortel,Jezus zelf.

Het is teleurstellend dat de kerken in Nederland in 1948, ná de stichting van de staat Israël, zich niet bekeerd hebben van hun opvatting dat de kerk in de plaats van Israël is gekomen!

We hebben toen als christenen niet de vervulling van de profetie onderkend.

In de tijd dat er gewerkt werd aan een hertaling van het doopformulier en er een concept in het RD stond, werd er gevraagd waarom hebben de hertalers deze gewraakte zin (doop in de plaats van de besnijdenis) nu niet in overeenstemming gebracht hebben aan wat de Bijbel zegt.

Antw. "Dan halen we zoveel overhoop, dat veroorzaakt te veel onrust".

Nee, we hebben de VL nu achter ons gelaten, zegt men in bijna alle(?) kerken.

Oh, ja? Waarom neemt men dan geen afscheid van de uitspraken, die gegrond zijn op de VL?

Omdat de praktijk weerbarstiger is dan menigeen denkt?

Er is niets zo taai als de wortel van de traditie!!

Als we de vervangingsleer nu eens echt en radicaal loslaten, dan verdwijnen de (leer)geschillen over de doop en andere geschilpunten vanzelf.

29. Wat leert de kerk

De kerk van Rome en allen die de kerkvaders volgen, erkennen, dat de oorsprong van hun kinderdoop/besprekelings praktijk in de overlevering- lees traditie- ligt.

Velen in de Ref. kerken gronden het dopen/bespreken van kinderen op de belijdenis geschriften Ze (de belijdenisgeschriften) verwoorden wat er in het NT over staat, maar als ik vraag op welke Bijbelteksten men de dooppraktijk dan grond, volgt steevast "de Huisteksten" en daarna stopt het gesprek omdat ze niet willen zien dat die niet valide zijn.

De onderstaande Schriftplaatsen zijn de meest geciteerde teksten waarnaar door de aanhangers van de kinderdoop verwezen wordt:

- "Laat de kinderkens tot Mij komen en verhindert ze niet, want derzulken is het Koninkrijk van God" ,Markus 10:14.
- "Anders toch waren uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig" (1 Korinthe 7:14);
- "Want voor u is de belofte en voor uw kinderen" (Handelingen 2:39);
- "Voedt hen op in [de] tucht en vermaning van de Heer" (Efeze 6:4).
- Ook de z.g. "huisteksten" zijn populair (Handelingen 16)
- Het verbond met Abraham (Genesis 17). Zie zondag 27 antw. 74

In de ene kerk wordt geleerd dat je behouden bent als je als kind gedoopt bent, in de andere kerk betekent de doop dat een kind geheiligd is, apart is gezet door God.

Er wordt een tussenpositie ingenomen door degenen die de kinderdoop als een teken en zegel zien van Gods beloften die op latere leeftijd pas vervuld kunnen worden omdat je toch uiteindelijk alleen door het persoonlijk geloof in de beloften van Christus kunt delen.

Anderen zien de doop alleen als een inlijvings-ritueel in de kerk.

Zo weten we geen raad met het genadeverbond, omdat we niet willen erkennen **dat het Oude Verbond een natuurlijk verbond is, waarin Abraham en zijn nageslacht begrepen zijn, Gen. 17 en Ps. 105.**

Het Nieuwe Verbond echter is een geestelijk verbond, gebaseerd op het offer van Christus.

Iedereen, Jood of heiden, die verzoend wil worden met God, moet het advies van Petrus maar opvolgen: **"Bekeert u en laat u dopen, onder aanroeping van Jezus Christus om vergeving te krijgen voor uw zonden. Dan zal de Heilige Geest u geschonken worden."**

Als we op deze manier door genade een kind van God zijn, zullen we ervaren dat we onze oudste broeder, Israël, in een ander licht gaan zien.

Of is de volgorde andersom - dat de juiste visie op Israël voorafgaat aan een helder zicht op wat bekering en wedergeboorte zijn?

Laten we ons openstellen voor de werkelijke bedoeling van God met zijn gemeente uit de volken en Israël zegenen, want God zal zegenen wie Israël zegenen, en wie Israël vloekt, die zal vervloekt worden!

Gen 27:29b

29 .. Vervloekt moet hij zijn, wie u vervloekt; en zo wie u zegent, zij gezegend!

Numeri 24:9b

Zo wie u zegent, die zij gezegend, en vervloekt zij, wie u vervloekt!

30. Samenvatting van de dooppraktijk in het NT

Johannes de Doper, de wegbereider van Jezus Christus, doopte de mensen in de Jordaan. Het woord "dopen" betekent gewoon onderdompelen. Hij doopte die mensen, die hun zonden beleden. Ook de mensen, die een volgeling van Jezus Christus wilden worden, werden gedoopt. Jezus doopte niet zelf, maar zijn discipelen deden het. In Johannes 4: 1 en 2 lezen we hierover.

Er wordt deze volgorde vermeld: eerst tot discipel maken, dan dopen.

Diezelfde volgorde treffen we aan in

Mattheüs 28:19

IGaat dan henen, onderwijst al de volkeren, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb.

Ook het zendingsbevel uit Marcus 16:16 vertoont dit beeld:

Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.

Hand. 2:41

Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt; en er werden op dien dag tot hen toegedaan omtrent drie duizend zielen.

Hand 8:12:

Maar toen zij Filippus geloofden, die het Evangelie van het Koninkrijk Gods, en van den Naam van Jezus Christus verkondigde, werden zij gedoopt, beiden, mannen en vrouwen.

Het is steeds weer: het evangelie van Jezus Christus horen, tot geloof komen en daarna gedoopt worden.

Voorstanders van de kinderdoop wijzen op het feit dat er soms gehele huisgezinnen gedoopt werden.

Volgens hen zou dat betekenen dat er ook kinderen werden gedoopt.

Nu wordt wel erkend dat dit nergens in de Bijbel uitdrukkelijk vermeld wordt, maar men vindt dit vanzelfsprekend en men noemt dan teksten waaruit dat zou blijken.

Uit de context blijkt vaak het tegendeel.

Cornelius had zijn bloedverwanten en beste vrienden bijeengeroepen om naar de boodschap van Petrus te luisteren. Het is niet reëel te veronderstellen dat hier ook zuigelingen bij waren, die dan eveneens de Heilige Geest ontvangen zouden hebben. In het geval van Lydia, de purperverkoopster te Filippi, wordt geen melding gemaakt van een echtgenoot of kinderen. De huishouding kan wel geheel uit slaven hebben bestaan. Van de gevangenenbewaarder (een oud Romeins militair) wordt gezegd, dat hij zich verheugde, dat hij met zijn gehele huis tot het geloof in God gekomen was. Men mag aannemen dat zuigelingen nog geen bewust geloof kennen en er midden in de nacht ook niet zijn bijgehaald.

In Handelingen 8:12 lezen we: "Toen zij echter geloof schonken aan Filippus, die het evangelie van het Koninkrijk Gods en van de naam van Jezus Christus predikte, lieten zij zich dopen, zowel mannen als vrouwen." Het is 100% zeker, dat de nauwkeurig werkende Lucas ook de kinderen vermeld zou hebben, indien die ook gedoopt waren.

Een ander argument dat dikwijls wordt aangevoerd om de kinderdoop te onderbouwen, is

1 Corinthiërs 7:14. De kinderen zijn heilig, als één van beide ouders christen is. Ongetwijfeld is dat waar. Maar dit "heilig" zijn of "apart gezet" zijn is nog geen reden om gedoopt te worden.

De ongelovige partner is evenzeer geheiligd in zijn of haar gelovige partner, maar die wordt dan toch daarom niet gedoopt?

Vaak wordt bij een doopbediening aan kinderen Mattheüs 19:14 geciteerd:

Maar Jezus zeide: Laat af van de kinderkens, en verhindert hen niet tot Mij te komen; want derzulken (ongedoopte kinderen) is het Koninkrijk der hemelen.

Deze tekst heeft helemaal niets met de kinderdoop/bespenkeling te maken.

Ook geeft Jezus Christus zijn discipelen niet de opdracht deze kinderen te dopen als teken dat ze bij het Koninkrijk horen.

Hij legt ze de handen op en zegent ze.

In Handelingen 16:3 lezen we dat Paulus de gelovige en gedoopte Timotheüs besneed.

Daaruit blijkt wel duidelijk dat de doop niet in de plaats van de besnijdenis gekomen is.

Paulus hield zich in dezen aan de Joodse wetgeving. Wie uit een Joodse vrouw geboren wordt, is Jood. Dat was bij Timotheüs het geval. Hij was echter niet besneden. Om de Joden een Jood te zijn en hen het evangelie te kunnen verkondigen werd hij besneden.

De waarschuwing in de Galatenbrief om zich niet te laten besnijden gold de gelovigen uit de heidenen. Doop en besnijdenis zijn totaal verschillende zaken.

Vaak wordt een verwezen naar Kolossenzen 2:11 .

De besnijdenis wordt hier in deze tekst door Paulus slechts als beeldspraak gebruikt

“die geen werk van mensenhanden is” - om de Joodse dwaalleraren de wind uit de zeilen te nemen.

Met "de besnijdenis van Christus" wordt het lijden en sterven van Christus bedoeld.

Zoals bij de besnijdenis de onreine voorhuid verwijderd wordt, zo is de oude mens met Christus gestorven en in het **watergraf gelegd**.

We zien in het Nieuwe Testament steeds deze volgorde:

-- Er vindt prediking van het evangelie plaats.

-- Er zijn mensen die aan de prediking gehoor geven en tot geloof komen.

-- Deze mensen worden gedoopt. Ze leggen hiermee de belijdenis af, dat ze het verlossingswerk van Jezus Christus nodig hebben om met God verzoend te worden en dat ze niet langer voor zichzelf willen/kunnen leven, maar voor Hem, Die voor hen gestorven en opgewekt is.

Hierin past geen doop van zuigelingen.

We hebben er in de loop van de tijd/geschiedenis een verschrikkelijke bende van gemaakt!

Jezus Christus heeft ons nadrukkelijk bij Zijn heengaan bevolen Zijn getuigen te zijn.

Hij heeft ons gezonden, zoals Hijzelf gezonden werd door de Vader.

De boodschap van het evangelie, dat er alleen door Hem redding mogelijk is.

Iedere kerkelijke stroming heeft zijn eigen kerk, school, verzorgings-verpleeghuis krant/weekblad omroepvereniging, vakbond, reisvereniging enz. en we versnipperen de eenheid die Christus bedoelde. De apostel Paulus heeft ons niet geboden dat we met elkaar EENS zouden zijn, maar ÉÉN.

Een christelijke gemeente behoort een groep mensen te zijn, die het heil van ongelovigen op het oog heeft. Het is onbestaanbaar dat Christus gedeeld is.

Is dat Christus liefhebben, Die het **Hoofd is van Zijn Lichaam** ⁸ en Die ons heeft vrijgekocht met Zijn eigen bloed?

⁸ En niet de **Koning van de kerk**, zoals nog steeds regelmatig in onze kerken gezegd wordt.

31. Vragen

1. Hoeveel kinderen waren er in het gezin van:
Lydia, de gevangenebewaarder in Filippi, Cornelius, Gajus en Crispus en het gezin van Stefanus?
2. Uit welke Bijbeltekst blijkt dat er kinderen bijwaren?
3. Welke tekst in het NT verwijst naar het verbond van God met Abraham Gen.17
waar gewezen wordt op het dopen/bespreken van kinderen/zuigelingen?
4. Waarom staat er in Art.34 geen enkele verwijzing naar een Bijbeltekst?
5. In het **doopformulier** staat: “dat een kind als lid van de gemeente gedoopt behoort te wezen”,
Welke Bijbeltekst ligt daar aan ten grondslag?
6. Waarom zegt men dat genade geen erfgoed is en de erfzonde wel?
7. Vaak horen we tegen jongeren zeggen : “Let op, je draagt het teken van het verbond op je
voorhoofd”, Welk verbond bedoelen we dan?

Bronnen

St.Vert.;

Doopformulier;

Heidelbergse Catechismus;

Art. 34 Nederlandse Geloofsbelijdenis;

Art 15;

On-line Bible.

Hebt u kritische- / aanvullende opmerkingen?

Reageer gerust.

Doe het inhoudelijk en verwijs alleen naar teksten in de Bijbel.

jj.hollebrandse@hccnet.nl